

218

215

226

110

puore
do, y herm
con vosotro
toles, y disc
quedaron espantados. Pensauan si era el espíritu, ò fantasma. Dixoles Jesu Christo. De que os turbays? y q̄ pensamientos son los vuestros? Mirad mis manos, y pies, que la fantasma, y el espíritu no tiene carne, ni hueso, como vey's que yo tengo. Llegad, y tocadme. Mirad las llagas que recibí en la Cruz, que aquí traygo las señales. Diferfos respetos tuuo el hijo de Dios para dexar en sí las señales de sus llagas: aunque no demanera que se afeassen: antes parecian en su sacratissima carne como jacinthos, y rubies engastados en oro. Vno fue para mostrarlas a su Padre Eterno, quando le viesse enojado cōtra los hombres, y que se determinaua de castigarlos con rigor: el se le pusiese delante, y mostrando sus llagas, le dixesse: Mirad Padre mio, lo que me costarō los hombres. Y a que ellos no le enocean, estas mis llagas lo me recen, que v'seys de misericordia, y los espe

reccio, y
ra farad ma. Habloles
Mirad q̄ no teney's porque se
el verme resucitado, pues en
cosas que os signifiq̄ antes de n
fue estaua, de que auia de resucitar
al tercer dia. Abrioles el sentido, dandoles
luz, y claridad, para q̄ entēdiessē los dichos
de los Profetas: los quales todos auia afirma
do ser cosa cōueniente, q̄ Christo padeciese,
y resucitasse, y se predicasse en su nombre
la penitencia, en remission de los peccados
Instituyō en ellos, y dixoles: Recelad
piritu Santo. Aquellos a quien cō
sus peccados absoluerdes, sea vuestros, y
queden perdonados: y los q̄ no absoluerdes,
queden ligados, y sup̄ perdō. No estas
Tome, dize el Evangelista S. Juan, con
demas Apōstoles, quando Christo los
Y siendo venido, y Christo ydo, dixes
Apōstoles: O T
Sabe que quem
fucitado. Her
re mas que et
estremo. v̄
v̄

Lo que vimos, y lo
 manos, desto damos testimonio, y a
 amos. Parece aqui, que por aucto-
 como que era Apóstol, las llagas de Christo
 o, estando todos presentes, dize, que
 las tocaron. Cierro ya el Apóstol de la Re-
 surrección de Christo, postrándose en el sue-
 lo, dixo: Señor mio, y Dios mio. Confessò à
 Christo por Dios, con palabras mas claras
 que otro Apóstol le auia confessado. El Re-
 dentor le dixo: Aueys Tome creydo por-
 que yo vi: y mis llagas que tocastes, os
 han hecho que creays mi Resurreccion, y
 me conferays por Dios. Pues yo os digo
 que seran bienaventurados los que no auie-
 rme visto, creyeren en mi. Lo qual se en-
 de, acompañando esta Fè con obras. Es-
 el medio para conseguir la vida eter-
 namente bienaventurados.

FINA A P A R T E

de Tiberiana à

la Iglesia que hizo

su craxissima A

C. A.

o. S. Pe-

y truxo la

ces, en nu-

res. Y pone

Euangelista, como por cosa miraculosa, q

siendo táros, no se huuiesse roto la red. Chri-

sto comió cõ ellos facilmente, auiendo visto

los Apóstoles quando salierõ a tierra, vn pe-

ce puesto sobre brasas, allí juto pan. Como

se acabò la comida, preguntò à S. Pedro por

tres vezes si le amaua. Y fue esto el examẽ q

le hizo para darle el sumo Pontificado, y ha-

zerle Papa. Y no dexò de tener misterio, de

q tres vezes le hizesse esta preguntã. Pudo ser

q fuesse por auerle negado otras tres vezes.

Respondiò S. Pedro, q el sabia si le amaua. Aũ

q à la tercera vez se entristeciò algo. Chri-

sto respondiò: Apacienta mis corderos. Y a la

ultima: Apacienta mis ouejas. Y aqui le diò

la dignidad de Sumo Põfice. Hizole Papa

vniversal, Vicario suyo, y cabeza de la Igle-

sia. Vice Christo de la tierra. Y porque des-

to no se gloriaffe mucho, dix

se, aunq en ci-

fra, y por palabras encubiertas q le auia de se-

en la muerte, muriendo en vna C

...cipio
... que fue grande. la pluuvia, y la tierra
... que subio del mar, de Iesu Christo nuestro
... Señor, el qual en el dia de su sacratissima
... Ascension, subio del mar deste mundo à los
... cielos. Estando Elias puesto en oracion, que
... denota el colegio Apostolico, puesto en al
... ta contemplacion, al tiempo que subio el
... Redentor del mundo à los cielos. Dize que
... se espera grande agua: y fue assi: que con
... grande afuencia repartio estando à la dies
... tra del Padre, mercedes y faouores à los hõ-
... bres y en particular embiando sobre ellos
... diuino rocio de su gracia. Como sucedio
... este mysterio, cuentan los Euangelistas, y
... particularmente san Marcos y san Lucas, en
... esta manera.

Estando jutos en el Cenaculo los Apof-
... toles de Christo, sus dicipulos, cõ la sa-
... cratissima Virgen, y otra mucha gente, apa-
... recio feles alli el Redentor del mundo, y
... despues de auer comido, y tenido con ellos
... diuersas razones en que Ms dixo: Y d, y seña
... lad à todas las gentes, bautizandolos en nõ
... no se apartassen de la ciudad de Ierusalem

... Cicio, y Chila, yerra. Repr
... diolos por la incredulidad que auia tenido
... acerca de su Resurreccion. Mandoles que
... fuessen à predicar por todo el mundo su Eua-
... gelio. Y que à los que creyessen, los bautizaf-
... sen en nombre del Padre, y del Hijo, y del
... Espiritu Santo: enseñados à guardar todo
... aquello, qe les auia mãdado qe guardassen.
... Dixoles mas, que el qe creyesse, y se bautizaf-
... se (y entienda se, acompañando aquella Fè cõ
... buenas obras) seria salvo: y el qe no creyesse,
... se cõdenaria. Declaroles qe las señales de los
... creyentes serian, qe en su nõbre lançaria de
... monios, hablarian nuevas lenguas, sanarian
... de mordeduras de serpientes, y qe no les da-
... riapongõña, si la beuiessen, que pondrian
... manos sobre enfermos, y sanaria. Todo
... esto se cuplio à la letra en el principio que
... los Apõstoles predicauan el Euan gelio: y se
... hazian estos milagros. Agora hazenle espiri-
... tualmente, adonde està fundado el Euange-
... lio; porque ya milagros no siempre son ne-
... cessarios en tales partes. Aunque adõde de
... nuevo se predica se haze muchos. Tam-
... bien mandò el Redentor à los Apõstoles, qe
... no se apartassen de la ciudad de Ierusalem

... Mar
... Adu
... Vis
... G
... U
... C

inf...

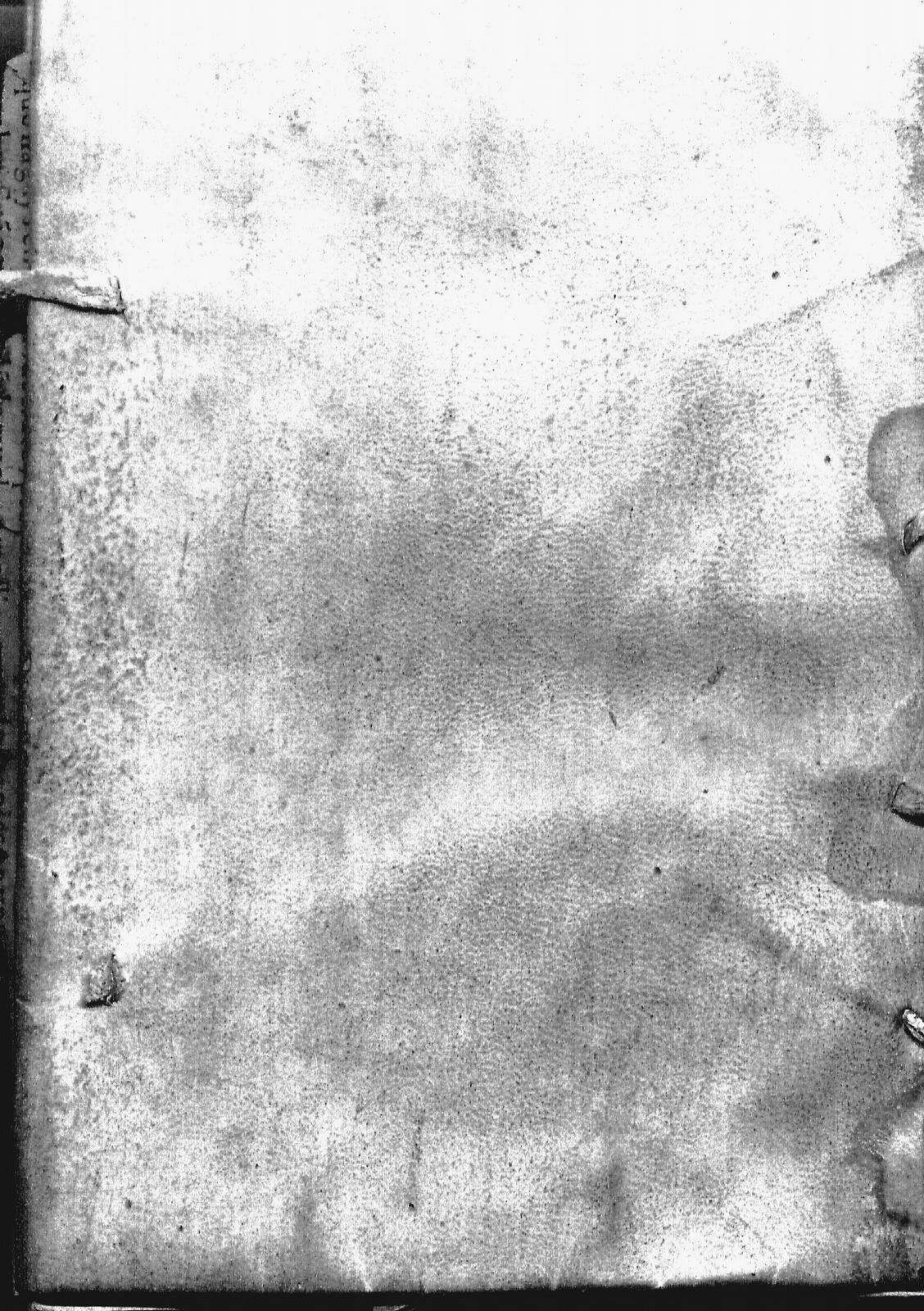
roya mi hijo, y mi Dios. Mas entendiendo q̄ esta es vuestra voluntad : y q̄ cumpla la honra vuestra, y de vuestro Padre, y de vuestro go por bueno. Con esto se abrazaria tierna mente. Llegaria luego el Apostol san Pedro a despedirse del Salvador, y le diria : Aora Pedro, conuen q̄ deys muestra del amor q̄ mereney. Dexo os por cabeza de mi Iglesia. Aueys de ser padre, y caudillo de todos los q̄ confesaren mi nombre, aueys de predicar grades trabajos y persecuciones, predicando mi Euangelio. Procurad de preualer siempre contra vuestros enemigos, y nios: para q̄ a vuestro exemplo otros hagan lo mismo. Luego llegaria a Jesu Christo el Euangelista S. Iuan: a quie fu Magistad deuio de abrazar con mucha ternura, diziendole : O Iuan, y como ha de pasar mucho tiempo en que no me aueys de ver. De los proferos se reys de mis Apostoles q̄ me veran en el cielo. No por q̄ os quiera menos, pues antes aueys sido siempre el mas regalado de todos: mas al seruicio de mi eterno Padre conuienen q̄ esteys muchos años en el mundo, para que hagays en el grande fruto, predicando

... delante del, por donde...
dandole el para bien de su benida. Hizierõ tambien festa los Angeles a toda la multitud de Patriarcas, y Profetas, y los demas Santos que lleuaua Jesu Christo en su compania. El Padre eterno, auriendole recibida amorosissimamente, le asserò a su mandiestra, dandole en quanto hombre, el mas eminente y principal lugar que tiene otro hombre. Despachò luego el Hijo de Dios dos Angeles, o Angel: los quales como diez S. Lucas, baxaron a hablar a toda aquella santa compania, y les dixeron. Varones de Galilea, que estays mirando al cielo? Sabed que Jesus a quien aueys visto subir a el, baxara a el vltimo dia, de la manera que fuere juzgar viuos y muertos: que esto quiere dezir los Angeles. Y fue dezirles, que se boluiesen a la ciudad, como ellos lo hizieron. Adonde la madre de Dios, con los Apostoles sagrados, estauan esperando la venida del Espiritu Santo, teniendo continua oracion. San Paulino. Obis de Nola. Seuora Sulpicio, y Beda, dizen, que dexò Christo, quando subió a los cielos, señaladas las plá-

... del monte de

le se acabe. Lo qual ^{se} tiende del estar pre-
sente en el inñitissimo Sacraméto del Altar.
1. Después desto lleuálos de alli a Betania en
2. vna sole que y bien concertada procesiõ.
3. Salieron de Ierusalén, poco despues de me-
die dio dia, y llegádo cerca de aquella villa, de-
tinose el hijo de Dios, en vn monte que llama-
se man de las Olinas. Púsose alrededor toda
en aquella gente: los Apóstoles cerca del, y
mas cerca la sagrada Virgen, con la Ma-
dalena, y las otras santas mugeres q̄ la acõ-
pañauan. Allí se despidio el hijo de la ma-
dre, cõ estas, ò semejantes palabras. Dulcis-
sima madre mia, tiempo es q̄ yo buelua à mi
Padre pues he cumplido con todo aquello
à que me embio al mundo. Cosa me fuera
muy agradable llevaros conmigo este ca-
rino: mas cõueniẽ q̄ por algunos dias que
n mis dicipulos, y le seays amparo, y
relo en sus trabajos, y ellos se fauorecã
de vos en sus necesidades y afficciones, en
q̄ se han de ver, predicando mi Evangelio.
La Virgẽ diria à esto, Hijo, y mi Señõ, mu-
cho sentiré todo el tiẽpo q̄ estuuiere q̄ por
cada de vuestra temporal presẽcia, pucisioys

Madalena, y derribandose à sus pies, derramando lagrimas diria: donde vays mi buen Maestro, y Señõ? Que haré yo sola, y deseõ solada, apartada de vuestra presẽcia. Los demas Apóstoles leгарían à pedirle su bendicion. El Señõ los bendijo, leuãdo sus manos en alto, y teniẽdo todos puestos en el los ojos, vieronle poco à poco leuantar de tierra. Vieronle subir por el ayre, vieron que vna nuue clara y resplandeciente le rodò por todas partes y se les escondio de su vista. Lo demas que passò de su entra-
da en los cielos puede algo imaginarse, y muy mal con palabras declararse. Rompiéronse los cielos. Salieron Coros de Angeles sin numero à recibirle, todos alegres y muy contentos. Preguntauanse vnos à otros, como dize Isaias: Quien es este que viene del mundo, teñidas sus vestiduras en sangre? Hazian esta pregunta los Angeles, no por que la ignorassen, que bien le conocian, y sabian que era Dios, sino era en una manera de preguntar, admirandose: como si dixeran. Quien pudiera pensar que el hombre inferior à nosotros, ya sea tan superior nuestro

Cat. 279

Petri Bomiel' opusculū quibus-
dam regulis deserviens: quae de
quantitate syllabarū a Gram-
maticis traduntur. *bis crambe*

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO
ST. JEROME COLLEGE
427 RYAN DRIVE
TORONTO, ONTARIO M5S 1A5
CANADA

Petri Somiel Grammaticę professoris breuissima
cōmentatio in nō nullas pquāvtilēs rei litterarię regu-
las quantitati syllabaz deseruientes iuxta processum
quinti libri secūde editionis introductionum Latinaz
Aelij Antonij Nebrissensis Viri disertissimi p̄ce-
ptoris sui.

*uir es non
habet*

c

Um inter syllabę accidētia tempus cō-
numereť: z eius cognitio nō paululum
emolumentū Grammaticis afferat: Anto-
nius Nebrissensis Vir eruditissimus z
p̄ceptor noster egregi9 de eo seorsum /
sicut ceteri introductionū scriptores / breuiter z quantū
operi suo consentaneū erat / tractare instituit: ne ignora-
ta syllabaz ratiōe z quātitate / hoc est longitudine atqz
breuitate / in Barbarismi foeditatē: quę penitus vitan-
da est: incidere cogamur. qui z ipse Barbarism9 z scri-
pto: z pronunciatione cōmitti dicitur. Sed quia in
libro tertio huius secūde editionis: vbi quattuor partes
Grammaticę p̄ceptiue / atqz octo partes orationis per-
strinxit: eiusdē tēporis diffinitionē posuit sic inquiring.
Tempus in syllaba est duratio siue tra-
ctus: in quo profertur:
eam in hoc quinto libro suaz introductionū: cuius par-
ticulam de legimus / exponendamqz amicis ac discipu-
lis nostris desumpsimus: p̄termisit.

Hoc tamen primū scire te volo / complures Gram-
maticos quincuplex in syllaba esse tempus asseruisse.
Unū scilicet. **U**nū semis. **D**uo. **D**uo semis z **T**ria.

Tēpus vnū tūc dicūt syllabā habere / cū vocalis p se
breuis est. vt **Q**ue. vel vna cōsonās sequit. vt **C**aput.

Tempus vero vnum semis / cum vocalis cōmunis
est vt **P**haretra. **T**enebrę.

Tempora autem duo / cum vocalis natura vel posi-
tione longa est. Ut Ora. Ars.

Tempora Duo semis / cū post vocalem natura lon-
gam vna sequitur consonans. Ut Ros. Ados.

Tempora autē tria / cū post vocalem natura lōgam
duę sequunt cōsonantes. vel vna duplex. Ut Ados.
Frons. Rex. Dur. Ad dietates tamen illas tem-
porū / triplicitatē eorū subtrahentes / cum res duriuscula co-
gnitu sit: ad tēpora integra / hoc est ad vnū v' duo Pri-
scianus. & multi alij reducūt. Quod ipsum & Antonio
Nebrissensi diligentissimo Grammatico preceptori no-
stro in priorē editione placitum fuit. Quapropter sic
cum eo / imo cum maxima Grammaticorum turba dica-
mus oportet.

Syllaba lōga ē: quae duo tpa con-
sumit in platione. Breuis vero
syllaba est: quae vnū tempus consumit

Quod & Diomedes libro secundo confirmat ita.

Diomed.

Locales correptae singla optinēt tem-
pora. Productae bina.

Cui regulę Alexander quoq; cōsonus ē sic inquiēs.

Alexan.

Syllā q̄ breuis ē: vnū tēpus tenet ī quo
profertur. & lōge spaciū d̄bes gemiare.
Quō patet in hac dictione Corpora: quę in prima sylla-
ba / cū longa sit: duo tempora. hoc est duos tractus siue
duratiōes. In ceterarū vero vtraq; / quia breues sunt /
vnū & simplex tēpus habet. Et sic breues syllabę duę:
q̄s Grammatici correptas quoq; / siue curtas vocāt / nō vi-
cunt vnā longā: quā & pductā appellant / in quantitate.

O Adnes vocales apud Latinos
mediae sunt hoc est quod pro-

Prisci.

duci & breuiari possunt.

Cuius regule sensus Prisciani est in primo libro sic dicentis. Vocales apud Latinos omnes sunt anticipites vel liquidae. hoc est quae facile modo produci. modo corripipi possunt. Quod per singulas vocales fiet tibi exemplo manifestius.

A. enim prima in ordine Alphabetico vocalis in prima syllaba huius ubi Amare breuis est. In secunda vero longa.

E. quoque secunda vocalis in primis duabus syllabis huius ubi Legeremus corripit. Sed in tertia producit.

I. praeterea tertia vocalis in secunda & vltima syllaba huius verbi Audimini longa. In tertia tamen breuis est.

O. etiam quarta vocalis in prima syllaba huius nominis Domino breuis est. In vltima vero longa.

U. similiter quinta & vltima vocalis in hoc verbo Sustuli primam syllabam longam occupat. Secundam autem breuem.

Y. quoque Graecum: (quod ypsilon. idest subtile Graeci appellant / quodque nobis tantum in dictionibus Graecis deseruit / neque eas inchoare potest / nisi praecedat aspiratio. ut Hydra. Hymen. Hylas. Hymnus:) eodem modo se habet. Nam in dictionibus. Lyrene. Tydeus. longa. In his vero Tityrus. Tyrannus breuis est.

v **U**ero post. **Q.** semper liquescit. post. **B.** & **S.** plerumque.

Sed de. **Q.** littera non nihil primum dicamus. Quae tametsi eiusdem videatur esse soni siue potestatis cum. **L.**: eam tamen Latini Auctores ad eas dictiones excogitauerunt: in quibus pinguior quodammodo duriorque sonus exigi videbatur / quod per. **L.** litteram praestari possit. Quod sane terminatio ipsius. **Q.** in. **A.** & necessaria consequentia alterius. **A.** post illud & ante alteram vocalem indicare potest. Ad quarum vocalium coniunctionem utilis esse dicitur: alias sup

uacua. Qua etiam in re Antonij nostri verba in re = Ant. M
petitione: quā de litteris fecit: ex multoz cōsensu Grā-
maticoz posita adducere perlibet. Is enim ita inquit.
Omitto q. k. est penitus ociosa: cum
in eius locū. l. successerit. z quod. Q.
non est multū necessaria: cum. L. z. A.
eo modo sonū illum praestare possint:
quē. Q. adiūcta. A. ostendit: quemad-
modum. S. z. S. A. liquida sequente.
Ipsa praeterea / ut ait Priscianus libro primo / propter Prisci
nihil aliud scribēda videt esse: nisi ut ostendat sequens
A. ante alteram vocalē in eadem syllaba positū perde-
re vim littere. ut Aqua. Queroz. Loquitur. Loquoz.
Abi littera. A. liquefcere atque euanesfcere videt. Ea
nanqz nō est tunc vocalis: cū post se in eadē syllaba ali-
quā ex vocalib9 erigat. quaz duę / nisi aut in Diphtō
go. aut in Syneresi: de quibus postea dicemus: sub
vna syllaba comprehendi conglutinariqz nō possunt.
Non quidem est consonans: cum neqz post consonā-
tem in eadem syllaba possit consonans facta collocari.
Sed neqz ante consonātem quidem. Quam ob rem
teste Prisciano eodem libro mutata fuit nonnūquā in Prisci
B. At Celebs. quod exponit Celestium vitā ducens
Non enim / nisi cum vocali z in principio syllabę poni
potest. Quare syllabam nō terminat. Neqz vocalem
Q. precedentem positione producere potest. quod fa-
ceret: si consonās esset. De qua z Diomedes libro se- Diom
cundo sic ait.

A. littera interdum nec vocalis. nec cō-
sonans habetur: cum inter. Q. litteram
consonantē z aliā vocalē construit. Itē

Digamma ascribi solet: ut cū ipsa praeponitur: Et Seruus. Culgus. Litterā geminari in vna syllaba plurimū negāt.

Isidor. Sed de Digamma paulo post latius. Isidorus pretere-
rea Etymologiaꝝ libro primo capite tertio cū nec vo-
calis/nec cōsonātis interdū vim possidere videat: eam
nihil esse dicere nō reformidat. Cuius hęc sunt verba.
Et quoqꝫ littera ꝑinde interdū est nihil
qꝫ alicubi nec vocal. nec cōsonās ē: Et
Quis. Vocal enī nō ē: qꝫ. ꝑ. seqꝫ. s. in ea-
dē syllaba. Cōsonās nō ē: qꝫ. ꝑ. ꝑæcedit
Que ante nullā cōsonantē potest poni i eadē syllaba.
Ideoque quando nec vocalis. nec con-
sonans est: sine dubio nihil est.

Nec credas eundem Isidorꝝ omnino intellexisse. A.
tunc nihil esse: cū vocalibus post. ꝑ. syllabicādis in ea-
dem syllaba semp /vt paulo ante dictū est /preponat: si-
cut ꝫ post. B. ꝫ. S. plerūqꝫ. At Qua. Anguis. Sua-
uis. Nō desūt pretereā qꝫ asserāt. A. post. B. aut ꝑ.
sequēte. A. vl. ꝑ. sonū suū amittere. At Lingua. Ex-
tinguo. Aqua. Loquor. E. autē vel. ꝑ. sequēte velut
consonantē ꝑnūciari. At Lingue. Extinguis. Aque.
Loquit. Quod haud quāqꝫ sentit. atqꝫ id quidē nō a
viris doctissimis approbari cōperimꝫ. Quī potꝫ que-
cūqꝫ sequat vocalis: A. ꝑdere vim litterę ꝫ liqꝫscere /eo-
demqꝫ tunc modo ꝑnūciari indifferenter affirmant.

Papyr. Dicunt etiā Papyrianus libro quarto de Ortho-
Quinti. graphia. ꝫ Quintilianꝫ libro ꝑmo d̄ oratoria institutio-
ne. A. post. ꝑ. frustra geminandū esse / omninoqꝫ id
fieri non posse: ne scilicet duę litterę eiusdem in se soni-
ꝫ vocis tam inuicem / qꝫ cum terminatione ipsius.

D: collidant. Nam quasi ipsum in **A**. terminari videtur. Et sic pluriū sonos in vñū cōfundere cogemur. Quod veteres Quum quādo aduerbiū est temporis z tempus significat pro Dum siue Cum dicētes fecisse perhibentur. Cuius opinionis Victorinus etiā Adarius fuisse dicit. Quom similiter p eodē plerunqz scriptitarūt. Sz neqz recētiorez Latini Quū siue Quom omnino aspernātur. Ipsi p̄terea veteres. Quuius. Quuia. Quuiū. Quuias Quuiatis quoqz per duplex **AA**. dicebāt. Quē postea per **L**. z simplex. **A**. sicut z alia permulta: nō per **D**. scribi ceperunt. vt Arcus. Locus. Oculus. Cur. Antiquē vero Arqus. Loqus. Oquulus. Qur. Siue Arquis. Loquus. Oquulus. Quur. Quu syllaba pro Cu posita Prisciano teste libro primo. Et quidē vulgus Gramaticoz per **L**. scribit: cum magna inter has litteras affinitas sit. Quod ipsum dictio Nec per Apocopen a Neqz dictione facta. **D**. in **L**. cōuersa / cū syllabā non possit ipsa terminare: aperte etiam probat. Et licet hęc littera **A**. post **D**. posita vocali sequēte z / vt nō nulloz v̄bis vtar / syllabe sonum optinente vt Aqua / suū sonū perdat: Consonāte tamē imediate posita eundem / vt illi aiunt / retinet. At Equus. Reliquus. Iniquus. Loquunt. Sequunt. Obliquus. Frequentior tamē vsus Equus. Reliquus. Iniquus. Loquunt. Sequunt. Obliquus. z multa huiuscemodi alia per duplex **AA**. obseruare videtur.

Sed de **A**. liquida post **D**. z **B**. hacten9. Hoc etiā scito. **A**. litterā: quę vocales ferire dicit consonans facta. vt Vale. Aue. Venus. Vita. Silva. Soluo. Inuidia / nō nunq̄m a Poetis per Dyresim dissolui z pro vocali breui assumi. Aliquando etiā pro nihilo haberi. vt alias exēplis ostendemus. Nō nulli p̄terea aliquādo pro duplici consonāte accipi dixerūt. qđ in p̄teritis p̄fectis tertię z quartę cōiugationis maxi-

Vict. Ad

Prisci.

me apparere potest. In quibus. **F.** ante. **A.** consonā-
 tem posita producit. Ea tamē subtracta corripitur. Ut
 Lupini. Lupij. Lupinera. Lupiera. Audini. Audij
 Audiuerā. Audieram. Sed quēadmodū pro. **F.**
Digāma Aeolico: quod fuit apud veteres: postea sur-
 rogata et accepta est / aliquot exemplis ostēdamus. Ipsi
 namque Festis. Fespera. Fis. et **Digamma** inuerso
 Claudij Cæsaris tēpestate / ut nōnulli affirmāt / exēplis
 qz probāt / Ser. Jus. Julgus. Jirit. et similia dixerūt.
 Postea vero Festis. Vespera. Vis. Seruus. Vul-
 gus. Virit. Itē hiatus siue euphonię causa. **A.** in-
 terposita loco **Digammi**. **F.** p̄ multa alia sic enuncia-
 ta sunt. ut Clauus. Dauus. Arguius. Coruus. Quū
 Pauo. Bouis. Quis. Itaqz loco. **F.** **Digāmi** re-
 centiores ac nostri Auctores. **A.** cōsonātem posuerūt:
 quia teste Papyriano affinitatem in sono habere vide-
 batur. (Utraqz enī videt̄ inter dentium discrimina ef-
 flari. quod et Antonius noster in opere / quod hispane
 de litteris subtilissimo artificio composuit / optime tra-
 dit.) et **Digāma** ip̄m cū alio sono in dictionibus ijs: q̄s
 a Grecis accepim9: et in Latinis loco **PH**: per quas
 primitus / ut quidā aiunt / scribebant̄: quęqz in Grecis
 obseruantur: Ut Orpheus. Phoebus. Phæton:
 scribi statuerūt. Ut Fucus. Fama. Fuga. Fur. Felix
 Filius. Facio. Fumus. Focus. Cōsueuerūt quoqz
 Antiqui **AF.** cū **Digāma**. **F.** pro. **AB.** cum littera
B. describere: cū per. **A.** et. **A.** dici non posset **AA.**
 nō enī. **A.** cōsonans: quę in locum. **F.** successit: potest /
 ut supra dictū est / syllabam terminare. Hoc et postre-
 mo nota Antiquiores Aeoles hanc litteram / ut multi
 aiunt / habuisse. quę / quia duplicis **Gamme** figurā de-
 tinebat: ut et nunc detinet (nā ex duobus. **I.** cōponi di-
 citur.) **Digāma** a plerisqz ex nostris cognomiata fuit.
 quasi / ut quidā exponit / duo **Gamma**. idest **Gamma**.

Papyr.

Ant. Ne.

Græcū super aliud *Gamma*. Anō nullis vero ei hoc nomē datū est: qđ apud Aeoles prius habuisse dicit / vī delictet *Au*. ab ipsius voce profectū testibus *Varrone* z *Didymo*. qui id ei nomē fuisse asserunt. Sed hęc z alia permulta: quę breuitatis causa de .F. *Digāma* z littera .A. earūq; vigore atq; affinitate subticuimus: *Priscianus* z alij *Grāmatici* te docebūt. qui de litteris exactissime simul cū Antonio nō loquūt. Quare post longā digressionē ad liquefactionem: qua deagitur: redeamus.

Varro.

Didy.

Prisci.

Prætera antecedēte ipsum .A. z sequēte .A. vel .E. vocali sepissime apđ *Poetas* liquescit. At apud *Virgiliū* libro nono *Aeneidos*.

Virgi.

Suadeo. *Suadet* enim *vesana* *fames*. *manditq;* *trahitq;*.

Idem in *Bucolicis*.

Suadeo. *Sepe* *leui* *somnum* *suadebit* *inire* *susurro*.

Suavis. *Sic* *positę* *quoniam* *suaves* *miscetis* *odores*.

Insuetus. *Non* *insueta* *gravis* *tentabunt* *pabula* *foetas*.

Idem *Georgicoz* *Secūdo*.

Mansues. *Frugibus* *infelic*. *ea* *nec* *mansuescit* *arando*.

Cōsuesco. *Restituant*. *Adeo* *in* *teneris* *consuescere* *multum* *est*.

Idem *Aen*. *li*. *quinto*.

Suetus. *Proiecit*. *quibus* *acer* *Eryx* *in* *p̄lia* *suetus*.

His *magnum* *Alciden* *contra* *stetit*. *his* *ego* *suetus*.

In *his* *enim* *dictionibus* *Suadet*. *Suadebit*. *Sua-*

ues. *Insueta*. *Mansuesco*. *Consuesco* z *Suetus*. *A*

post. *S*. *A*. *vel*. *E*. *subsequente* *liquefcere* *dicit*. *Cuius*

rei *infinita* *prope* *exempla* *vulgo* *inuenies*. *Est* *p̄-*

terea *diligenter* *animaduertendū* *quod* *Antonius* *no-*

ster *in* *repetitione* *sua*: *cuius* *paulo* *ante* *meminimus*:

dicit. *A*. *liquidam* *nō* *quasi* *vocalem* *proferri*: *quod* *ab*

Italīs *fit*. *Aut* *penitus* *surdā*: *quod* *ab* *Hispanīs*: *sed*

quodam *medio* *sono* *eliquari* *debere*. *Quādoq;* *p̄-*

terea *apud* *eisdem* *Poetas* *eisdem* *vocalibus* *subse-*

Ant. Me.

Stati. quentibus vim suam retinet. At apud Statium libro primo Thebaidos.

Immo agite: et positis quas nox inopina suavit.

Suavit.

Et in quodam argumento tertij libri Aen.

Ardet amore gravi Dido. Soror. Anna suadet.

Suadet.

Virgi.

Virgilius in opusculo de Linoze.

Non lux. non cibus est suavis illi. Quod carmen / quia

Suavis.

Phalenticum est: conficit Spondeo Non lux. Dactilo. Non cibus. et tribus Trocheis Est su. Auis. Illi.

Et quod vulgus grammaticulorum ubique iactitat.

Decipiuntur aues per cantus sepe suaves.

Suaves

Morati.

Moratus li. primo Sermo. Satyra. viij.

Cum mihi non tantum furesque fereque suete.

Suete.

Dictiones enim Suavit. Suadet. Suavis. Suaves et Suete. A. Vocalem retinuerunt post. S.

Et consonantibus liquescunt. L.

e AD. H. R. S. Sed. L. et R. frequenter. AD. H. et S. raro.

Sunt etiam ex consonantibus vere liquae a nonnullis vocitate.

Prisci.

L. et R. quae et Priscianus li. primo ancipites vocat: quippe quae post mutas. B. L. D. F. G. P. T. in eadem syllaba positae vocales praecedente plerumque faciunt esse communem in eadem dictione / quam in diversa. At Cyclops. Doryclus. Patres. Agri. Est enim brevis in eadem dictione in

Virgi.

his versibus. Virgi. li. iij. Aen.

Lustra domosque trabo: vastosque ab rupe Cyclopas.

Cyclopas

Idem li. v.

Est Dorycli coniunx. Divini signa decoris.

Dorycli.

Idem li. primo.

Albanique Patres: atque alte moenia Romae.

Patres

Idem Georgicorum li. primo.

Adouit agros / curis acuens mortalia corda.

Agros.

In his namque dictionibus Cyclopas. Dorycli. Patres.

Agros vocalis ante mutam cum liquida corripitur.

In diuersa dictione sic. Virgilius.

Virgi.

Ne ve inter vites Cozylum sere. ne ve flagella.

Qui legitis flores z humi nascentia fragra.

Tydides multa vastabat cede cruentus.

At regina graui iam dudum saucia cura.

Ubi vocalis dictionē terminās prima dictionib9 Fla
gella. Fragra. Cruent9 z Graui breuis pmāsit: q̄nta ē
naturaliter. Cui9 rei infinita ppe exēpla i p̄mptu sunt.

In his tamē vsib9 /q sequunt /positiōe mutę cū liqui
da seruata p̄fate vocales i p̄dictis dictionib9 pducūt.

Virgilius. li. viij. Aen.

Virgi.

Cyclopes Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro.

Idem libro. v.

Dorycli. Sit Beroe Ismarij coniunx longęua Dorycli.

Idem libro. vj.

Patres. Perpetuis soliti patres considerare mensis.

Idem libro tertio.

Agros. Corpora. Tum steriles exurere Syrius agros.

Hac tñ Serui9 i p̄mo libro Aeneidos. vbi Virgili9 di Serui.

xit. Lybie deserta peragro /nō solidā positionē vocat.

In diuersa dictione quoq3 vocalis ante mutā cū liqui
da posita efficit longa. quod non frequentius cōtingit.

Virgi. primo Georg.

Virgi. An

Tribulaq3 trabeq3 z iniquo pondere rastrī.

Ubi particula encletica Que /de qua quid sentiat Ser
uius postea dicemus /pro Et posita immediate ante di
ctionem Trabeę producūt: cū naturaliter breuis sit. z sic

Que Trabe Dactylus est. Posset tamen hoc: nisi
muta cum liquida vim pducendi habeant: Semipen
timemeri / vel Antepentimemeri (sic enī nō nulli eam
vocant) forte attribui. quā dicunt fieri cū prima syllaba
secundi pedis: que naturaliter breuis erat: efficitur lon
ga /vt alias dicemus. Antonius quoq3 noster. Adarti

Ant. Ne

Ant. Ne

alis vitam perstringens sic ait.

Bibilis est patria. Fronto et Flacilla parentes.

In argumento quoque Secundi libri Thebaid.

Lemnos erat patria. Princeps mihi sanguis Eua.

Ubi dictio Patria ultimam vocalem: que suapte natura brevis est: aut Pentimemeri: cuius alibi quoque meminimus. Aut ratione mutae cum liquida dictionum sequentium productam optinuit. Sed o muta cum liquida alias differemus latius: cum de consonantium solida et vera positione tractabitur.

Prisci.

m

Littera ab aliquibus non irrationabiliter inter liquidas Prisciano teste libro primo connumerat. que post mutam in eadem syllaba posita

modo longam, modo breuem precedentem vocalem efficit.

At exemplis ille Græcorum ostendit. Apud quos etiam ante. M. positam non producentem ante se vocalem more mutae inueniri affirmat. Nam de hoc nullum exemplum

Lozell.

Latinorum inducit. Si vero, ut Lozellius Aretinus ait, Polymnestor per. MS. et M. scribitur: vocalis precedens Græcorum quoque lege brevis manere videtur.

Propert.

Propertius libro tertio Elegia. xij.

Te scelus accepto thracis Polymnestoris auro.

Ant. Vol.

Cuius dictionis orthographiam Antonius Volscus non recte forsitan damnat sic inquit.

Polymnestor. M. non admittit apud Latinos: ut quidam putauit: non enim syllabae ratio constaret. Quidam in Aetha. Bistonis habitata viris Polymnestoris. Illinc Regia diues erat. Et post paulo. Cladit in artificem dirae Polymnestora caedis.

Prisci.

Quidi.

n

Similiter idem Priscianus in eodem libro libi quidam esse affirmat: atque unico exemplo Quidij

libro decimo *Metamorphoseos* probat sic.

Cnidon. *Discosamq; Cnidō grauidāq; Amathūta metallis*
His pręterea duobus exemplis sequętib; in eadem
dictione aperte liquefcere videtur.

Martialis Epigramaton lib. ix.

Cygnō. *Quę capta est alio nupta Lacęna Cygnō.*

Syllius quoq; Italicus.

Terapne. *Non nunquā affirmat Terapneis Iliōn armis.*

Posita enī littera. N. post. S. in dictionibus Cni-
don z Cygnō: (quę z per. L. non nulli ex antiquis / ac
recentioribus ob litterarum affinitatē scribūt Cnidos
Cycnus: sub voceq; ipsius. S. proferūt / sicut Caius
Cneius) z post. P. in dictione Terapneis liquida ef-
ficit: cū vacalē pręcedentē faciat esse breuē. vel saltē nō
producat. Sic etiam Carolus Arętinus in Elegia
ad Poggiū dixisse fertur.

Cnidi. *Paxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet*

Cnidos. *Pulchra Venus: quo sit nobilis ipsa Cnidos.*

Ubi. N. quoq; liquefcit post. L.

Hic similiter liquefcere videtur.

Cnidi. *O regina Cnidi pręsta fessis opem Datibus.*

Dicit enī carmē Aristophaniū tetrametrū Catalecti-
cū quattuor pedib; cōstās vna deficiēte syllaba. qđ sic mē-
surari potest. O Regina. Epitritus quārtus tribus p̄mis
lōgis z quāta breui syllabis cōstās. Cnidi pręsta. Epi-
tritus primus prima breui z tribus lōgis. Fessis opem.
Epitritus tertius tertia breui z trib; lōgis. Datibus. Da-
ctylus. Multi pręterea codices: quos emēdatiores
esse nō dubitauerim: habēt. Quę capta est Cygnō nu-
pta Lacęna alio. z tūc nihil ē qđ liq̄scat. Itē dictio Cy-
gnus / vt Georgius Alexādrinus ait / per. L. ante. N. scri-
bi nō debet: cum Latini veteres Pūsciano teste soliti
sint. K. Grecū i. S. mutare. Ut Kobios. Gobius.

S Quoq; liquefcere sine vim suā amittere com-

Mart

Syl. 3

Car. 2

Se. 7

peritur tam in fine dictionis sequente consonante /quā
in principio. At hic patet.

Arboribus veteres decidere falcibus ramos.

Falcibus.

Ennius.

Ennius.

Qua parere solet pennis genus condecoratum.

Genus.

Licero.

Licero in Arato.

Torvus Draco serpit subter superaq; retorquens.

Torvus.

Plini.

Plinius li. xxx. titulo de auibus.

Regine Junonis supreme coniugis templum.

Jun. Cō.

S. enim posita in fine harum dictionum Falcibus.

Genus. Torvus. Junonis. z Coniugis euanescit.

Quare vocalis precedens brevis permanet.

Stat.

In principio dictionis sic. Sta. li. ij. Thebai.

Sudoribi Arcano florentes igne Smaragdos.

Smarag.

Quidi.

Quidi9 in Epistolis Heroicis.

Est in qua nostri littera scripta memor.

Scripta.

Virgi.

Virgi. Aen. li. x.

Aeneam petit. huic gladio perq; erea scuta.

Scuta.

Mozati.

Mozatius libro primo Sermouū.

Contra alius nulla nisi olenti in fornice stantem.

Stantē.

Si quod sit vitium non fastidire: Strabonem.

Strabo.

Ignoscent: siquid peccauero. Stultus amici.

Stultus.

In principio nāq; harū dictionū Smaragdos. Scri-
pta. Scuta. Stantē. Strabonē. z Stultus abijcitur.

S: amittitue pducēde vocalis antecedentis vigorem.

Prisci.

Est enī z regla Prisciani libro secūdo per hęc verba.

Illud quoq; nō ē praetermittēdū q̄ tri-
bus cōsonantib⁹ sequētib⁹ potest fieri cō-
munis syllaba: quando in principio syl-
labae sequentis post vocalem correptā

G. z muta z postea liquida sequat: quip-
pe cū in metro subtrahi more soleat ve-

pe cū in metro subtrahi more soleat ve-

teri. Horati⁹ primo Sermonū. Inqui
mus insani ridentes praemia scribae.

In hoc enī versu Horatij. A. finalis in dictiōe **P**re
mia sequētib⁹ trib⁹ cōsonātib⁹ brevis p̄māsit. Quare
Antonio n̄ro dicere licuit in tractatu p̄teritor⁹. **H**ec
sūt **A**ordeo. **S**pōdeo. **T**ondeo. **P**ēdeo tantū. Et
in tractatu **S**upino⁹. **S**tatū siue **S**tatū dat **S**to cum
Sisto. **A**bi verbū **S**pondeo z secundū **S**tatum. **S**.
liquidā habent. Quod a quodā **G**ramaticē professore
z quidē nō valde docto: cū id nō sentiret: sepe reprehen
di cōsperim⁹. Cū tamē. **S**. nō liqueat post mutas
posita / quēadmodū. **L**. **M**. z. **R**. negant **G**ramatici
proprie huiusmodi liquecentiā verā esse: cū sit p̄fer
tim regula apud nōnullos eor⁹ (si modo vsquequaque
vera sit) significans vocalē natura breuē in fine dictio
nis p̄cedentis positā nō produci posse / si dictio sequēs
incipiatur a duabus cōsonantibus vel plurib⁹. quales
fuerūt dictiones proxime pauloq³ superius positē.

Lucanus p̄terea libro secundo sic ait.

Talis fama canit tumidum super equora **F**errem
Cōstruxisse vias zc. **A**bi dictio **A**equora **R**a. syllabā
ultimā optinuit breuem: quanta naturaliter est: licet se
quatur dictio incipiēs ab. **F**. quē vim duar⁹ consonan
tium habere dicūt: vt postea videbit^r / cum de ea z littera
Z. tractauerimus. quē z ipsa non semper producit vo
calem p̄cedentem / vt patebit. Et hec regula eadem
est fere cum regula **P**risiani paulo ante posita: eam
q³ Alexander breuiter tangit sic inquiens.

Sed cum vocali finitur dictio curta:
Cōsona: q̄ subeūt: nō hāc p̄ducere p̄nt.
Cuius regulē etiā carmē illud. **P**iscosamq³ **S**uidō
grauidāq³ **A**mathunta metallis exemplum rectissime

Ant.

Luca.

Alexa

cōstitui pōt: cū Que p̄ Et posita post dictionē **W**iscofā
nō p̄ducat **S** A. subsequētib9 / siue **L** A. si **L** nido di
xerim9: qđ qđā / vt dixim9 / volūt. Simili mō se hñt illa
Waxitelesq3 **S** nidi rursus te marmore signet
Wulchra **A**enus: quo sit nobilis ipsa **S** nidos.
Q Regina **S** nidi p̄sta fessis opem **A**atibus.
que superius posita sunt. **G**eorgius vero **A**lexan-
drinus **T**ortellium (vt credo) reprehendens: qui dicit
Tmolus siue **T**imolus. **I**. inter. **T**. z. **A**D. sumpta
nōnūquā a **P**oetis **L**atinis scribi carminis indigen-
tia / sic ait.

Tmolus mōs est **L**iliciae. nec inter. **T**.
z. **A**D. vnqm̄ sumit. **I**. vt quidam tradit
Mam quod ait **Q**uidius **B**eseruere sui
Mymphae vineta **T**inoli: **S**pondeū
in quinta posuit sede pro dactylo p̄du-
cens. **A**. naturaliter breuē propter sequē-
tes cōsonātes. **Q**uae figura apđ **B**rae-
cos ē vsitatissia. z a n̄ris nōnūquā vsur-
pat. vt **C**irgili9 **B**rōtesq3 **S**teropesq3

Sed **Q**ue particula post dictionē **B**rontes posita
cum sit prima secundi pedis: potius natura **S**emipen-
timemeris putat̄ produci / qm̄ vigore consonātium: que
subsequunt̄. **N**ec dubitaueri recte scribi / vt in nōnullis
codicibus **V**irgilianis cōperit̄ sic. **B**rōtesq3 z **S**tero-
pes. z nudus membra **P**yracmon. **S**ed ad rem.

Virgi. **a** **B**iscit̄ p̄terea interdū. **S**. cum vocali p̄ce
dēti si sequat̄ vocal. **A**t apud **V**irgi. xij. **A**en.
Inter se coijsse **V**iros z decernere ferro.

Prisca. **S**ic quoq3 iuxta finem quinti libri de. **R**. z. **S**. verba
faciens **P**riscianus ait.

Et. S. similiter vim vocalis Graeci ha-
bere dicunt. et hoc ex Latina lingua ma-
xime intelligere possumus: cum. S. littera
in metro et amittitur et Synaloepha facit
Ut Ponite spes sibi quisque. Aut ouium
foetus. aut vrentes culta capellas.
Est enim Synaloepha cum vocalis aliqua in fine dictio-
nis per subsequentem vocalem abijcit in metro. Cuius pau-
lo post meminimus. Sic igitur carmina scade. Inter.
Secoi. isseui. retde. cernere. ferro. Ponite. pes sibi.
quisque. Autou. vni foe. tautu. rentes. culta. pellas.

Dictiones enim Viros et Foetus. S. cum vocali pre-
cedenti deposuerunt. Aliqui tamen dicunt legendum esse
Cernere pro Decernere per Apheresim: quae est abla-
tio litterae vel syllabae de dictiois principio. Non nul-
li praeterea codices Virgiliani habent. Aut foetus ouium
aut vrentes culta capellas. Et sic dictiones Viros et
Foetus non patiuntur Synaloephan. His tamen
expeditis libet etiam carmina Alexandrina: quae de li-
quidus loquuntur consonantibus: subiungere.

Sunt L. et R. vae liquidae: quae sepe liquescunt
Ad. fil. Itaque VL. S. liquidae quaeque vocantur
S. nunquam. s. Itaque prius. nec neutrum liquescit
Sic tamen brevius et forte verius habeto. Ad. quam ra-
rissime. N. apud Latinos vix semel / ut Antonij Ne-
briassen. nostri verbis utar / S. apud Antiquos sepe
Apud Iuniores vero rarerentur liquefcere.

Et dictio finitur i. Ad. aut vocali:
sequitur quae dictio incipiens a vo-
cali: abijcitur in carmine vocalis

in modo raro / in tertio quoque repertum sine
isquodammodo in primo et secundo in tertio

illa. vel. Ad. cum vocali.

Virgi. De. Ad. cū vocali. Virgilius li. vj. z. vij. Aeneid.
Iā pridem hanc cupio prolem enumerare meoz.
Tectum Augustum ingens centum sublime colūnis.
In quoz Scāsiōe dictiōes Pridem. Tectum. z Au-
gustum abijciūt. Ad. cū vocali pcedēti sic. Iāpri. dāc-
cupi. O pro. Lenume. rareme. orum. Tectau. gustin.
genscen. tum su. blimeco. Lūnis. Ubi Iampri. opro.
orum. Tectau. gustin. genscen. tum su. Lumnus Spō
dei sūt. Danccupi. Lenume. rareme. blimeco. Da-
ctyli. Sit etiam eadem subtractio in fine versus by-
permetri siue hypercatalectici idest vna syllaba abun-
dantis / si sequens versus a vocali incipiatur.

Virgi.

Virgi. Georg. li. primo.

Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem.

Et folijs vndam tepidi despumat abeni.

Rem enī syllaba superabundat in priori carmine. que
sic auferē in Scansione. Autdul. cismu. Sti / Vul. ca-
no. decoquit. humo. Retfoli. isun. damtepi. dide. spu-

Catull.

mata. beni. Catullus similiter Aeronensis in car-
mine Sapphico: quod Trocheo. Spondeo. Dacty-
lo z duobus Trocheis constat: eadē subtractione vsus
est sequente carmine Adonico. quod duos pedes Da-
ctylum z Spondeum tantum admittit. sic.

Nullum amans vere: Sed identidem omnium.

Ilia rūpēs. Am syllaba redūdat i dictiōe Omnium.

Ergo metire sic. Nulla. mansue. resedi. denti. domni.

Ilia rūpens. Vtustissimi tamē nō semp. Ad. sub-

Enni.

trabebant sequēte vocali. Ennius. x. Annalium.

Insignita fere tū milia militū octo. Est enī vsus hexa-

meter: in quo Dictio Adilitum Dactylus est: z. Ad.

terminalem corripit. Quod z in alijs locis nōnunquā

fit / cū nō subtrahit in carmine. At in Sacris Litteris. Sacre. L

Primo dierum omnium. In quo carmine Rumo.
Iambus est: q̄ cōstat priori syllaba breui z altera lōga.

Idem quoqz apud Iuniores vsurpatum inuenim9
aspirata p̄cipue sequente vocali.

Iuuenalis Satyra. ix.

Viuentum est recte cum propter plurima. tum his.

Ubi postremus pes Tum his. AD. nō subtracta Spō
dei locū optinet: q̄ exigit in fine carminis Heroici / q̄le
hoc est. Ne tamē Grammatici videānt dicere. H. que
potius nota aspiratiōis / q̄m l̄ra vocitat: vim p̄ducendi
aliquā habere: aiūt vocalē correptā: que ī vnā d̄sinit cō-
sonātē: aspiratiōe seq̄nte / cōmunē esse z indifferentem.

Virgi. li. ix. Aen.

Dum trepidant: it hasta Tago per tempus vtrunqz.

Ubi / nisi. H. vim p̄ducendi / ac si consonans esset / ali-
quam habeat: Secundus pes Dantit. Trocheus erit /
cū. T. terminalis breuis sit. quod in carmine Heroico
q̄m rarissime pmittit. Itē in hymno plurimorum
Martyrum in versu illo. Cessit his lacerans fortiter
vngula. Ubi / nisi in dictiōe. H. H. eandē vim possi-
deat: Cessit. primus pes Trocheus quoqz erit. quem
Asclepiadeū carmē nō sustinet. quale hoc est. Constat
nāqz hoc genus carminis Spondeo. duobus Chori-
ambis z Pyrrhichio At alias similiter patebit. Pos-
sunt etiam Dantit. z Cessit per Ectasim excusari.

Virgi. in eodem li.

Terga fatigamus hasta. nec tarda senectus.

Stattus Theb. li. vj.

Adetarū instar erat. hinc modo roboze quercus.

Similiter in hymno: qui canitur in festo

Natalicio Sancti Joannis Baptiste.

Prepotēs Martyr heremiqz cultor. Quod car-
men Saphicū est. In his enī versibus vltimę sylla-
be dictionū Fatigamus. Erat z Martyr: que natura

Iuue.

Virgi.

Sacr.

Virgi.

Stati.

Sacr.

liter breues sunt:longe videtur esse facte ratione. **W.**
subsequitis. Aut dic: quod verius esse non dubitaueri/
in his tribus dictionibus vltima syllaba breue a **Woe**
tis permitti:qua ratione z multis alijs in locis permit-
titur per **Wentimemerim**. que persepe fieri dicitur cu
vocal correpta ptem terminat orationis /que in vna de
sinit consonante. Sit autem post duos pedes z semis.

Virgi.

Virgi. in Bucolicis.

Tityrus hinc aberat. Ipse te Tityre pinus.
Ipse /vbi tempus erit: omnes in fonte lauabo.
Omnia vincit amor. z nos cedamus amori.

Idem Georg. li. tertio.

Altius ingreditur: z mollia crura reponit.

Idem lib. x. Aen.

Nam tibi Tymbre caput Euandrius abstulit ensis.
Et quod ille dixit.

Si Romana cupis z vnicum noscere bella.

Item Antonius noster.

Et quandoq; datur ex On genitiuus in Ontis.
Nam in primo versu Rati. In Secundo Rito. In
Tertio Adoret. In quarto Turet. In Quinto Wute.
In Sexto Wiset. In Septimo vero Turex. qui
tertius pes est: priorem syllabam: que per naturam bre-
uis erat: longa optinet. Wentimemeri cogente. Alia-
as enim omnes essent Jambi. quos Heroicum car-
men non sustinet / nisi hac lege. Itaq; (vt ad. W.
redeamus) post dictiones Fatigamus. Erat z Mar-
tyr non secus videtur sine vi producendi manere / atq;
in nono z in decimo libro Aeneidos: cu Virgi. dixit.
Per caput hoc iuro. per quod Water ante Solebat
Siqua tuis vnquam pro me Water Myrtacus aris.
Quisquis honos tumuli. quicquid solamē humadi est.
Et sic in plerisq; alijs locis. Quo circa Grammati-
cos dixisse non dubitadu ē. W. vim pducendi in metris

Virgi.

horat
nequis hu
se velit o
atrida ve

iure nō optinere. Quibꝫ z Alexāder assentiť sic dicēs. **Alexa**
Uersificatores. H. pro nulla reputarūt.

Septimemeris autem fit post tres pedes z semis.
Ut apud Virgīlium octauo libro Aeneidos.
Cum muros arcemqꝫ procul z rara domorum.
In quo carmie secūda syllā dictionis Procul: quę na-
turaliter breuis ē: efficit lōga. Et sic Culet ē q̄rtus pes.

Si in nullā preterea desinat cōsonantē: Pentime-
meris tamē nibilo minus videt̄ exēplis p̄bari posse.

Statius Theb. li. xij.

Colligit Argia: Seruqꝫ immane relicto.
Longius Argia miseros reminiscitur actus.

Virgili. in Adoreto.

Et referat clausa quę preuidet ostia clauī.
Abi Argia z Clausa. A. postremam: quę breuis erat:
Longā in tertio pede fecere sic. Ase. Amise. Saquę.
Hac etiā figura / cum in frequentiori vsu sit / q̄m figurę
socię: de quibus statim quoqꝫ loquemur: quāplurimis
in locis Alexander vti ausus est. Ut.

Rectis. As. Es. A. dat declinatio prima.

Inuenies alia per. E. sepius esse locata.

In triplici genere numeralia nomina pone.

Sed tria dant genera Par z sua compositiua.

Antonomasia solet excellentia dici

Et sic d̄ trecētis alijs: quę / ne te offendāt: pretermittimꝫ

Antonij quoqꝫ noster dicēs. Partim foeminea tibi. **Ant. M**

partim mascula Gręca. Item. Et duo foemi-
nea Laus laudis. Fraus quoqꝫ fraudis. Similiter.

Est duplici genere recipit quod sexus vterqꝫ / eandē
figuram cōmisit in postrema syllaba dictionū. Foemi-
nea z Genere. Abi Duplici genere dixit: ne / si Du-
plici generi Aut Duplicis generis diceret: in D. mo-
iote / Lentō id est similē diuersaz dictionū finē icideret.

quod & Virgilius (si Servius credimus) effugisse dici-
tur Cū ait. Atq; Inmitis Achilli p̄ inmitis Achil-
lis. Acris Droni pro Acris Dronis. Ubi. S. litte-
ra sibilare videtur. S; Priscianus libro. vj. Dativū
pro Genitiuo positū esse putat. Et illud similiter. Et
duri miles Alyri pro Alyris. Droni pro Dronis.

Hanc vero terminationem a noibus in es. Alexan-
der Prisciano dissonus Genitiuo ascribit sic dicēs.

**Cum dabit Es. Graecus: fit saepe per
I. Genitiuus.**

Fortē tamē Virgilius Achilli p̄ Achillei posuit a No-
minatiuo Achilleus p̄ Diphthongō. De qua alias.
Quare rem inceptam continuemus.

Septimemeris praeterea eam legē: quā Pentime-
meris hoc pacto seruat.

Virgi. li. iij. Aen.

Virgi.

Dona dehinc auro graua / Sectoq; Elephanto.

Ubi dictio Graua vltima vocali: quę breuis est: Lon-
ga effecta / quartum pedem inchoat sic. A se.

Antonius noster similiter sic ait.

Cū dedit. I. Sextus: per. ia. tibi neutra dabunt.

Ubi. Atibi q̄rtus pes est breuis syllaba i longā cōuersa.

Notatur etiā Semipentimemeris vel Antepenti-
memeris: cuius Supra mentionē habuimus: quęq; in

hoc versu Statij Theb. lib. vj. ostenditur.

Te Nemea. Tibi Lerna comas: Larissaq; supplex.

Idem li. xij.

Argia: corpusq; tamen complexa profatur.

Ubi dictiōes Nemea & Argia. A. p̄ducūt vltimam:
quę est prima secūdi pedis. & naturaliter breuis.

Tale est illud in hymno superius memorato.

Rex christe bone celitus. quod genus carminis Glic-
conicum dicitur / et constat Spondeo & duobus Das-
tylis. Ergo. E. in dictione Christe: quę breuis est: Sacre. U

pro longa ponit: ut inchoet priorē **Dactylū**: nisi dica-
mus. **Stebone**. **Tribrachū** esse: qui tribus syllabis bre-
uibus constat. **Similiter** i eodē hymno.

Per cuncta tibi secula.

Item inibi i quattuor vsibus **Asclepiadeis** qui sūt bi.
Nam gliscit animus promere cantibus.

Spreuere penitus: teq; secuti sunt.

Sed corde tacito mens bene conscia.

Te summa deitas / vnaq; poscimus.

Ubi / nisi in dictione **Gliscit** **Scit** syllaba. z in dictioni-
bus **Spreuere** z **Corde**. **E**. vocalis. z in dictione **Sū-**
ma. **A**. producat: ut **Scitanimus**. **Repenitus**. **De**
tacito z **Ad** deitas **Choriambi** sint: quos **Asclepiadei**
versus in secundo z tertio pede erigunt: **Peon** qrtus
erit quicūq; eoz. qui constat tribus primis syllabis bre-
uibus z quarta longa. **Hoc** tamē nemini debet mirum
videri: cū ecclesiastici in carminibus suis multiplici vtan-
tur licentia: ut in volumine hymnoz plenissime osten-
ditur. **Antonius** quoq; noster in genere nominis ita in-
quit. **Zinziber** z **Uber**. **Nā**. **Et**. syllaba breuis est na-
tura. **Nisi** forte dicamus versum aliter relictum fuisse.
Puta. **Zinziber** atq; **Uber**. **Aut** **Duber** per aspira-
tionem scriptum / ac si velit ipsam. **D**. vim producen-
di habere. **Nam** z in tertia declinatione dixit. **Dege-**
ner z **Pauper**. **Duber**. **Ubi** **Verbu** tertius pes est.

Huius tamen nominis orthographia. **D**. non reci-
pit apud omnes. **Si** autem legamus **Zinziber** z **Tu-**
ber: quod quidam codices habent: nulla est licentia.

Tunc tamen versus proximus pcedens sic est.

Et cum **Aere** siser. **Uber**. **Licer**. adde cadauer.

Ubi **Seru**. **Tertius** pes **Identimerim** sustinet.

Virgi. quoq; in tertio **Aen**. sic ait.

Liminaq; Laurusq; dei: totusq; moueri.

Ubi **Seruius** hęc verba facit.

Ant

Vir

Se

Liminaqz. Que breuis ē p lōga posita
qđ hac ratione defendit. Aut quia om-
nia monosyllaba ad artem nō ptinēt: z
his licēter vti possum? Aut certe quia
omne idest p̄ticula: quae
sui substantiā nō habet: membrū putat̄
superioris oratiōis. Qđ si ē: **Liminaqz** q̄si
vna pars orationis est. z potest **Que fi-**
nalitatis ratione vel p̄duci vel corrip̄i.

Notat̄ similiter **Posteptimemeris:** que fieri dicit̄
tur / cū prima syllaba quinti pedis: que naturaliter bre-
uis erat: producit̄. Cuius exēpla tute ipse querere: nō enī
idonea: z quibus fides habenda sit: ea nobis in prom-
ptu sunt. **Has** p̄terea nōnulli / sicut z **Alexander /**
cesuras sub **Metaplasmo** z **Ectasis** species esse dicūt.
Cuius vis syllabas breues naturaliter in longas non
nunquā apud **Poetas** cōuertit. De qua iuxta finē le-
ctionis meminērim9. **Dicit̄** item **cesura** a cedenda
voce: diffiniturqz decora terminatio vocū i medio ver-
sum notata: **At** quādo post duos primos pedes supe-
rans syllaba inuenit̄: que dictionē terminet: **cesura** est:
que z **Pentimemeris** dicit̄ a **Penta** qđ est **Quinqz**
z **Demeris** diuisio / quasi diuisio **Semiquinaria** / cum
scilicet in scandendo quinqz pedes per dimidium diui-
dimus. **At** **Arma Virumqz cano.** habet enim ex quin-
qz dimidium. Cū vero id post tres pedes fit: est **cesura**
Eptimemeris. idest **Semiseptenaria** diuisio. **Epta**
enī septem designat. **At** **Arma Virūqz cano / Troie.**
habet itidem ex septem dimidiū. **Idic** nāqz versus / si-
cut z alij quāplurimi / vtrāqz **Sectionē** cōplectit̄. **De**
tire igitur sic. **Armavi. rumqz ca. no Tro. iaequi. pri-**

Alexan.

ce {

mus ab oris. Multa carmina tamen huiusmodi alteram tantum habent cesuram. Aut Semiquinariam. Aut Semiseptenariam. quod in ipsis legendis facile quispiam experiri poterit.

Cum enim dictio finitur in vocali: et sequens dictio incipitur a vocali: sic abijcitur vocalis precedens.

Virgi. li. iij. z. vj. Aen.

Virgi.

Accipite ergo animis: atque hec mea figite dicta.
Inde vbi venere ad fauces graue olentis Auerni.
In quoz Carminu scanstioe dictioes Accipite. Ergo.
Atque. Inde. Venere z Graue abijciunt vltimas vo
cales sic. Accipi. tergani. misat. quecmea. figite. dicta.
Indubi. Aene. radfau. cesgrano. Lentis A. verni.

Idem. lib. iij. Aen.

Nunquam deinde cauo volitantia prendere saxo.

Idem libro primo.

Eurum ad se Zephyrumqz vocat. De hinc talia fat.

Statius. li. primo Theb.

Stati.

Proinde moue pharetram: arcusqz intende sonoros
Hec tria proxima exempla ponere libuit: quia (vt ait
quidam) Deinde. Proinde. z De hinc prima in car
mine vocali attrita pronunciat. Quod forte / nisi due
dictiones essent / nequaquam fieret. Nam / vt alias vide
bitur / cum de prepositionibus. E. De. Se. Di. tra
ctabimus: De hinc ex De. z Hinc compositum non
profertur priori syllaba attrita.

Abijcitur preterea vocalis in fine versus Hyperca
talectici / si sequens versus incipiatur a vocali. At apud
Virgili. Georgicorum libro secundo.

Virgi.

Inseritur vero ex foetu nucis Arbutus horrida.
Et steriles Platani Adalos gessere valentes.
Mauigijs Pinos. Domib9 Cedrosqz Cupssosqz.
Hinc radios trinere rotis. hinc Tympana plaustris.
Ultima enim syllaba dictionis Horrida z Que para

ricula post dictionem *Lupressos*: quia carmina sequen-
tia incipiuntur a vocali: atteruntur in scansione.

Sic. *Deisteri. Quincradi. qui Dactyli sunt.*

Horat.

*Horatius vero libro primo Carminum O de secunda
carmine Sapphico non Hypercatalectico in vocalē
desinente eandem cesuram fecit supposito versu Ado-
nico: qui illic a vocali inchoatur: qua abundat Sic.*

Labitur ripa Jove non probante

*Uxorius annis. Adensuratur hoc modo. Labi.
turri. pa Jove. non pro. bantū. xorius. annis.*

*Is quoque in opere / quod Carmē seclare inscribit / versu.
Hypercatalectico in vocalem desinente / in eodemque
genere carminis ea ipsa cesura usus est ita.*

Romule genti date remque prolemque.

Et decus omne.

*Aliquando tamen non abijcitur vocalis posita in fine
dictionis precedentis: et manet brevis.*

Virgi.

Virgi. in Bucō.

Et longum formose vale vale inquit Jola.

Te Corydon o Alexi. Trabit sua quemque voluptas.

Idem Georg. libro primo.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam.

Idem li. v. Aen.

Victor apud rapidum Simoenta sub Jlio alto.

Ubi. E. in secundo Vale. O. ante dictionem Alexi.

*et eadem in fine dictionum Pelio et Jlio brevis per-
mansit vocali subsequente.*

*Aliquando vero manet vocalis longa: ut apud eun-
dem in eodem versu primi libri Georgicorum.*

Ter sunt conati imponere Pelio Ossā. Et in Bucoli.

Et succus pecori et lac subducitur agnis.

Idem libro. x. Aen.

O pater o hominum Divumque eterna potestas.

Illud similiter.

Quod potes: id tenta: operis ne pondere pressus.
I. enim posita in fine dictionum Conati z Decorii.
z D. ante dictionem Dominum. z A. ante dictionē
Tenta: Longa manet sequenti vocali. Cuius rei per-
facile poteris quamplurima exempla inuenire.

Aiunt tamen Grammatici cum. AD. cum vocali pre-
cedenti abijcitur: illud fieri per Ecthlipsim. Cum ve-
ro vocalis ante vocalem: per Synaloephemam. Quod
z Alexander. sic perstringit.

Alexan.

Ecthlipsis necat. AD. Perimit Syna-
loepha vocalem.

Est preterea Ecthlipsis / vt inquit Donatus / consonā
tium cū vocalibus aspere concurrētibus difficilis ac du-
ra collisio. Et potest Latine dici Expressio / cum voca-
lem simul cum. AD. etiam in soluta oratione / vt quidā
aiunt / exprimere videatur / z quasi excludere: ne / si pro-
nunciatur: in Adetacismū: qui Barbarismo adheret /
incōcinnitate prononciationis incurramus. Nec
etiā alio nomine vocat Ellipsis. Synaloepha vero
est per interemptionē concurrentiū inter se vocaliū lu-
brica quedā lenisqz collisio. Nec a quibusdā Synere-
sis vel Collisio nūcupat. z dici potest cōpressio. Nā cō-
ponit ex Syn qd est Con. z Aloiphi pressio. Cōprimi-
tur enī colliditurqz vocalis ppter hiatū oris euitandū:
qui etiā sub Barbarismo continet. At apud Virgi. in
Bucolicis z in primo libro Aen.

Donat.

Virgi.

Ad eum vna in siluis imitabere Dana canendo.
Littoza: multum ille z terris iactatus z alto.

Hoc preterea Verbu Desū. Dees. Deest. qd ex
De z Sū dicit cōponi: differenter se habet. Aliquē enī
pferē pma ī carmīe syllā subtrita / ac si duę sint dictiōes

Virgi. libro. x. Aen.

Virgi.

Deest iam terra fuge. Delago Troiāne petetis:

Stati.

Statius li. viij. Theb.

Hermionen. nullis iam deest sua fabula mensis.
Cuncta Phalaris sibi deesse putat. minor ille per alas.
Et illud similiter.

Quidi.

Qui sua consumunt: cum deest: aliena sequuntur.

Quidius in libris Metamorph.

Deerat adhuc: et quod dominari in cetera possit.
Omnia pontus erat. Deerant quoque littoza ponto.
Concipit. id deerat. manifesta quoque crimina pleno.
Ambra loco deerat. qua postquam parte refedit.
Nec tibi castaneae me coniuge. nec tibi deerunt.
Naturaeque suum nutrimentum deerit edaci.

Virgi.

Virgili. li. vij. Aen.

Diuitis verber agri Troiae opulentia deerit.

Idem in Aeneido.

Non illi deerat quod pauperis exigit usus.

Stati.

Stati. libro. x. Theb.

Deerat. ut afflicto turbarem ego proditor Argos.
Qui Poetae sua nitentes auctoritate aut licentia usi sunt /
ut plerisque in locis facere consuerunt. Aut in his exemplis
quae non habent post secundum. E. duplicem consonantem:
duas vocales breues pro vna longa enunciarunt. Sed
et haec Syneresi quidam attribuunt. de qua paulo post latius
loquimur. Aliquam vero utraque vocalis Syllabam facit.

Stati.

Stati. li. x. Theb.

Nec deest coeptis. unde haec tam serae repente.

Idem li. xj.

Deest seruitio plebes. hos ignis egentes.

Si quid tamen contra haec praecipit apud Poetas
aliquando inueneris: eorum ascribe auctoritati.

Syllaba quae Diphthongo scribitur
longa est. Praeterquam si sequatur
vocalis ut praecustus.

Est enim **Diphthōgus** duarum vocalium in vna syllaba comprehensio vnum efficiens sonum. **Diffinit** preterea conglutinatio duarum vocalium in eadem syllaba vim suam retinentium. Et sunt teste **Prisciano** libro primo **Diphthongi** quattuor: quibus **Latina** vtitur eloquentia. **Ae. Av. Ev. De. At Adusae. Ter** rae. **Aeneadae. Audio. Maurio. Aura. Orpheus. He** us. **Pentheus. Poena. Foenum. Foemina.** De quibus per pauca exempla subnectam: cū plurima vni cuiqz quāuis indocto vbiqz sese offerant.

Virgilius.

Ae. Ev. Quis deus o **Adusae** tam saeva incendia **Teucris.**
Av. Ae. Audiat haec tantū. **Ael** qui venit. **Ecce Palaemō.**
Ev. Si potuit **Adanes** arcessere coniugis **Orpheus.**
Ae. De. In foribus laetum **Androgeo.** Tum pendere **foenas**
Idē li. iij. **Aeñ.** tres sil' diphthōgos sic posuit **lōgas.**
Inferniqz lacus: Aeaeaeqz insula Circes.

Si vō sequat vocalis post **Diphthōgū**: brevis aliquādo cōperit. vt **Praeuro. Praeco.** **Virg. li. vij.**
Stipitibus duris agitur / sudibusue praecustis.

Idem li. v.

Nec tota tamē ille prior praeeunte carina.

Quidius Fastorū. li. primo.

Iāqz noui fasces praeeunt. noua purpura fulget.

Virgi. Aeñ. li. iij.

Insule Ionio in magno: quas dira Celaeno.

Dictio enī Insule nō abijcit diphthōgō sequente vocali

Est etiā Diphthōgus ante vocalē aliquā lōga vt apō eundē Virgiliū libro. vij. Aeñ.

Ardea Crustumeriqz z turrigerae Antemnae.

Abi Diphthongus posita in fine dictionis Turri- gerae non aufertur / licet dictio sequens incipiatur a vocali: z manet longa. In dictionib9 preterea Gre- cis / sicut z vocalis simplex ante vocalem: sic z Diph-

Prisc

Virg

Virg

Quid

Virg

Virg

thongus longa frequentissime comperit. Ut *Hymenaeus*. *Circaeus*. *Lyaeus*. *Sabaeus*. *Dictaeus*. *Lycaeus*. *Aegaeus*. *Lernaeus*. *Tegeaeus*. *Typhoeus*. *Deliboeus*. *Aeolus*. & quamplurima alia.

Prisci.

Est quoque sciendum / ut ait *Priscianus* libro secundo quod nulla *Diphthongus* in duas consonantes potest desinere. In duplicem autem iuenit. Ut *Faer* *Faecis*. *Faur* *Faucis*. Idem etiam libro primo dicit *Diphthongon* in praeterito perfecto nunquam mutari. Ut *Haereo*. *Haesi*. *Audio* *Audiui*. *Adoenio* *Adoeniui*. Excepto *Caedo* *Lecidi*.

Sed de *Ei* & *Yi*. *Diphthongis* / ceteras praetermittentes *Diphthongos Graecas*: quae maiusculam exigunt disquisitionem: non nihil dicamus.

De *Ei* praeterea *Diphthongo*: quam *Priscianus*. *Tortellius* & *Antonius* noster in priori editione plenissime tractauerunt: cum multa dicant: illud unum in hoc loco duntaxat ex mente nonnullorum dicamus eam a nostris aliquando scribi: sed more *Graeco*. *I*. solum pronunciarum. Ut *Merei*. *Diphei*. *Promethei*. *Terei*. *Ilionei*.

Quid.

Quidius libro. xiiij. *Adeta*.

Merei: *Te vereor*. *Tua fulmine seuior ira est*.

Virgi.

Virgilius in *Bucolicis*.

Diphei. *Calliopea*. *Lino formosus Apollo*.

Caucaseasque refert volucres / furtumque Promethei.

Idem li. vij.

Aut ut mutatos *Terei* narrauerit artus.

Idem primo *Aen*.

Jam validam Ilionei nauem. iam fortis Achate.

Serui.

Abi Seruius ita inquit.

Ilionei Antiptosis est: pro genitiuo enim datiuum posuit. constat enim huiusmodi *Graeca nomina datiuum singulari in Ei*

Diphthongō mittere. Ut *Diphei*. Nā illa solutio est cum *Diphei* dicimus. Nec modo *Ilionei* possumus dicere astrictum esse genitium: ut ipse sit qui datus. Quod et si forte contingat: nō regula mutatur: sed Antiptosis fit.

Is quoq; i. xj. libro *Aen.* illō *Virgilij* *Atrides* *Pro* Serui.
te exponens / sic ait.

Protei Latinus genitius est constrictus per *Synaeresim*.

Quod et *Antonius* noster credit significare voluisse cū Ant. W.
in secūda declinatione dixit. Sed diphthōgus in *Eus* *Ei*. dat. v' *Ei* genitio. Abi primū *Ei*. i cui9 loco. *I*. simplex / ut quidā aiūt / scribi non licet / quāuis sola voce ipsius proferat: vna syllaba est. Secundum vero due.

Nā et in priori editiōe sic dicit. In *Eus*. Diphthōgo quādoq; sunt paria in genitio. quādoq; crescunt vna syllaba. In formatione quoq; nominū *Patronymicorum* duplicem genitiū in his nominibus esse affirmat / *Altez* i *Ei*. syllabas. *Altez* i *Ei*. Diphthōgō

Christophorus vero *Landinus* apud *Doratiū* libro primo carminū *De Sexta* in versu illo / qui *Asclepiades* us est: *Nec cursus duplices per mare Alyrei*. sic ait. *Alyrei* pro *Alyris*. est enī datus *Græcus*: quē Latini pro genitio vsurpāt. Sed modo per *Synaeresim*: ut illud / *Reliquias Danaū* / atq; imitis *Achillei*. Est enī *Achillei* v' *Achilli*. Aut p' *Dieresim*: ut hic. *Nec* Chr.
Christophorus. Hac tamē et in re *Georgius Alex-* Se.
rādrinus ita inquit. Cū dixit *Virgilius*. *Jam validam Iliōni nauē* / *Iliōni* per. *I*. nō per *Ei*. in *Synaeresim* constrictū legendū esse tradit *Priscianus*. Sic etiam

Diphi Calliopea. mutatur enī Ei. in. J. longā a La-
tinis. Hec Georgius. Prisciani enim verba li. vij.
hęc sunt.

Prisci.

Diphi cum sit dativus Graecus: pro
Ei diphthongo. J. Longam habuit.

Dicūt etiā z alij nomina Ev. Diphthōgun habētia
Ei diuisas i genitino solū habere: nō autē i Diphthō-
gon constrictas. Ut Tydens est dissyllabū. Tydei tri-
syllabum. Alyrens. Achilleus. trisyllaba. Alyrei. A-
chillei. quadrisyllaba. z ita in alijs. Quare (nisi fals-
lor) Alexander in secunda nominis declinatione dixit.

Alexan.

Eus dat Ei. vī Eos. gtiō more pelasgi
In quo versu genitiuus Ei dissyllabus est.

Itaqz cū Seruius Orphei per solutionē z Christo-
phorus Alyrei per Dièresim proferri paulo ante dix-
erunt: potius Genitiuū esse (vt opinor) dicere debuerāt
Vi. pręterea Diphthongus in his ponitur dictionib9
quas Latini vt iacent apud Gręcos /transcribunt.

Ut Harpyia. Orithyia. Lynomyia.

Virgi.

Virgili. iij. Aen.

Et patrio Harpyias insontes pellere regno.

Harpyie. z magnis quatunt clangoribus alas.

Harpyia.

Idem Georgico. iij.

Atqz Setę atqz Hebrus z Attias Orithyia.

Orithyia.

Idem in. xij. Aen.

Pilumno. quos ipsa decus dedit Orithyia.

Orithyia.

Et quęadmodū hęc Diphthōgus p duplex Vi. scri-
pta vnius. J. longi sonū seruat: Simili modo scribun-
tur apud nostros Dij z ij. per geminū. ij. z per vnū lon-
gum a Poetis proferuntur.

Quidius. li. ix. Adeta.

Quidi.

Dij melius. Dij nempe suas habuere sorores.

Dij.

Virgi.

Virgili. li. iij. Aen.

Dij. **Dij** maris & terre tempestatumq; potentes.
ij. Sed tamen ijdem olim curru succedere sueti.

Ad Martialis Epigramaton li. pmo.

Ad Marti.

ij. Corneli quereris Sed ij libelli.

Qui versus Phaleuticus est.

Sed & hec & multa alia per Syneresim: que & Episy-
naloepha a plerisque nuncupat / efferi dicunt: que est co-
glutinatio tam in Grecis qm Latinis dictionibus dua-
rum syllabarum in vna contraria Dièresi. In Grecis
quidē. Ut Phæton bisyllabū pro Phæto trisylla-
bo. Aeripedē quadrisyllabū pro Aeripedem pentasyll-
labo. Et per multa alia. In Latinis vero. Ut De-
culi. Tuguri. Oci. Patavi. Antoni. Pro Decu-
lij. Tugurij. Ocij. Patavij. Antonij. Nā cū geni-
tius secunde declinationis in duo. ij. sepe terminetur:
a Poetis Latinis plerūq; in vnu cōiungunt. Siue
(vt vult Priscianus libro. vij.) alterum metri causa
veteres subtrahunt. Similiter dicit Bigae. Quadri-
gae pro Bijugae. Quadrijugae. Ubi vnu. J. primū
abijcitur. & alterum. J. & A. in vnicum solum. J. con-
uertuntur. Dicimus quoque Bini pro Biuni. De
quibus dictionibus alias tractabimus.

Prisci

Dij. **Dij** tamen / quod apud Poetas raro accidit: Quidi-
us libro secundo Adetamor. bisyllabum sic enun-
ciauit.

Quidi.

Si nemo est: omnesq; **Dij** non posse fatentur.

Ubi si **Dij** vnius syllabe esset: carmen corrumpere.

Aliqui tamē codices **Dei** secundū Analogiā habent
scriptū **Nā** & **Deis** aliquā apud ipos Poetas cōperim9

Lucanus. li. vj.

Luca.

O vtinā coeliq; **Deis** **Herēbiq;** liceret.

Et nota qd sūt q Syneresim inter & Episy-
naloephen aliqd iteresse putēt. Sz id aut pauxillulum. aut nihil ē
Dictiones preterea **Dij** & **Dijs**. ij. & ijs. Priscian9 li

Prisci

bro septimo cū de secūde declinatiois **Datiuo** z **Abla**
tino loquit: plenissime discutit. **Qui** z non multo post
Aulci. **Pompei**. **Lai**. z similia. **I**. finalē z ante eā
vocalē p vna syllā habere dicit. qđ vsus confirmat.

Horati.

Horatius in primo **Epistolarū**.

Durus ait **Aulci** nimis attentusqz videris.

Aulci /qr. **I**. loco cōsonātis accipit: (sicut i **Ei**. **Quic**

z **Lui** accipi dicit /cū monosyllaba sūt) dissyllabū acci **Regu.**

pit secūdū analogiā. idest noiatiui pportionē. **Omnis**

Prisci.

eni **Vocatiu** i. **I**. desinēs teste **Prisciano** inibi vna

syllā mior esse debet noiatiuo suo. **At** **Quidi** **Quidi**

Persius **Persi**. **Ambrosi** **Ambrosi**. **Propertius**

Propti. **Pudētis** **Pudēti**. **Eneis** **Enei**. **Quos**

vocatioz eodē i libro d̄ duodeci carmibz dicēte p **Apo**

copē pferimz. **At** **Virgili** **Virgili** p **Virgilie**. **Mer**

curi. **Terēti**. **Salusti** /p **Mercurie**. **Terētie**. **Salustie**

Adarti.

Adartialis v̄o li. **Secūdo** **Epigramaton** sic ait.

Quod peto da **Lai**. non peto consilium.

Lai.

Idem libro. r.

Si donare vocas promittere: nec dare **Lai.**

Lai.

Stati.

Statius. lib. vij. **Theb.**

Maubolus **Hipposides** tuus o mitissime **Lai.**

Lai.

Abi **Lai** z **Lai** / **Siue** **Laij** z **Laij** scribant: **Vocatiui**

dissyllabi sunt / z pares **Nominatiuis** si dissyllabi quoqz

sunt **Laius**. **Laius**. **I**: de q̄ nō mlto post dicemz: **dua**

Stati.

plici cōsonāte. **In**. xj. nāqz li. **Thebaidos** sic dicit.

Eusem sceptriferi spolium **Lachrymabile** **Lai.**

Abi genitiuis **Lai** / aut **Laij**: bissyllabus est.

Credendum tamē potius **Lai** z **Lai** bissyllaba a **No**

minatiuis **Laius** z **Laius** trisyllabis formari. **I**. solu

ta z vim consonantis non obseruante. **Sic** enim

Stati.

Statius ait libro **Secundo** **Thebaidos**.

Done **Sener** trepida succedit **Laius** vmbra.

Laius z **notos** cunctatur inire **Menates**.

Ubi *Lain* trisyllabū esse videtur. et in plerisque eiusdem
Thebaidos locis.

Est etiam animaduertendū / vt ad *Diphthongos*
redeamus / q̄ *Diphthōgus Ae.* nōnunquā diuiditur
per *Dieresis*: que est diuisio vnus syllabę in duas.

Virgili. li. iij. Aen.

Aulai. *Aulai* in medio libabant pocula *Bacchi.*

Idem. libro. vj.

Aurai. *Aethereum* sensum: atq; *aurai* simplicis ignem.

Idem libro. ix.

Pictai. *Diues equum. Diues pictai* vestis et auri.

Martialis Epigramaton. li. xj.

Ter. Fru. *Antonitusq; legis terrai frugiferai.*

Ubi *Aulai. Aurai. Pictai. Terrai. et Frugiferai* / si-
cut et alia multa / que *Priscianus* libro septimo in ge-
nitio primę declinationis enumerat: *A.* pducit pro
Aulae. Aurae. Pictae. Terrae. et Frugiferae. Quod
et *Antonius noster* fecit in prima nois declinatione sic.

Est genitiuus in *Ae. Diphthōgo*: Sed tamē *Ai.*

*Quidi*9 pręterea libro p̄mo *Metamor.* ita ait.

Tertia post illam successit *Aenea* proles.

Aenea. Ubi *z. A. z. E.* *Diphthongus* in dictione *Aenea* di-
uiditur. et *cessit A.* quartus pes. et *Enea* quintus *Da-*
ctyli sūt. Et / vt inquit *Priscianus* libro primo / *Aene*9
pro *Aereus* dicitur. *R. in. A.* mutata. Eadē quo-
q; diuisio fit in dictione *Aenus*: quod modo adiectiuū
est et idē significat quod *Aereus. A. Am.* ab *Aere.*

Virgili. lib. ij. Aen.

Aena. *Exultat tellis et luce coruscus Aena.*

Adōdo substantiuum est hoc *Aenum*: et significat vas
inquo calefieri aqua consuevit. quod vulgo *Caldari-*
um vocant.

Virgili. li. Georg. primo.

Aeni. Aut folijs vndam tepidi despumat *Aeni.*

Virgi.

Marti

Prisci

Ant. P.

Quidi

Virgi.

Virgi.

Idem libro primo Aen.

Littore Aena locant alij: flammamq; ministrant.

Aena.

Quidam tamen inter. A. z. E. aspirationem interponunt / z dicunt Luce Abena. Lepidi Abeni. Littore Abe-

Serui. na locant alij. Ubi Seruius ita inquit.

Huic autem nomini maiores aspiratio- nem dabant: z Abena dicebant.

Abena.

Idem quoq; in carmine illo primi libri Aen.

Tu celerare fugam patriaq; excedere suadedet / sic ait.

Suadet secundum naturam duae sunt syllabae. Sed multi trisyllabum putant

Quod etiam si inueniatur: solutio dicenda est: quo modo dicim? Aenea. z Abena. Hoc autem solum huiusmodi verbum in Latino inuenitur.

Itaq; significat Seruius Aeneus. A. Am. dictionem que trisyllaba est: per solutionem quadrisyllabam. Abenus. A. Am. que dissyllaba: trisyllabam fieri.

Aut etiam nonnulli codicem Aeneidos antiquissimum esse visum: quem ipsius Virgilij fuisse constabat. in quo z illud. Et Luce choruscus Aena: quod sine aspiratione scriptum fuerat: z Aspiratio addita.

Ei. quoq; ne / si monosyllabum sit / interiectio esse putet. Ut Mei mihi qualis erat. In qua dictione. J. finalis non vocalis: sed consonans dicitur.

Prisci. Similiter Huic z Cui z Eis. vt ait etiam Priscianus libro Septimo: apud Poetas per Diuresim non nunquam proferuntur. Nam Omnis Genitiuus in

Regu.

Jus. desinens vna vult supare syllaba suam Datium.

Ut Annus. Anius. Ani. Solus. Solius. Soli. Totus. Totius. Toti. Uter. Utrius. Utri. Ille. Illius.

c. iij.

Illi. Ipse. Ipsius. Ipsi. Dic. Dec. Dec. Quis.
Huic. Is. Ea. Id. Eius. Ei. Alius tñ. Alij p du
plex. ij. equalē. habet: ne / si Alij p simplex. J. scribam9
(vt aiunt Grammatici) presens infinitiui passiuę vocis
putetur.

Prosper.

Prosper.

Huic. Non tempus. non serus huic. non causa resistit.

Statius Silvarum libro primo.

Stati.

Huic. Letus huic dono videas dare iura nepotes.

Huic. Falsus huic pennas z cornua sumere terre.

Albinus Rerū Romanaz primo.

Albi.

Cui. Ille cui cernis Capitolia celsa triumphis.

Cui. Sponte Deum patuere. Cui freta nulla repostos.

Priscianus quoqz libro. xiiij. inducit Terentianū sic
carmine Sotbadico dicentem.

Prisci.

Cui. Verum vt Cuiqz est proximitas loci forori.

Dicit enī cōstare duob9 Ionicis a maiori z trib9 Tro
cheis sic. Verut Cui. qstprox. tas lo. ciso. rori. Idē

Cui. Ex ordine fulgēs. Cui dat nomē Sinopes.

Ex ordine. Fulgenscui. zc. Nisi tñ dictio Cui. ha
beat. J. breue: Verut cui. in priori versu. z fulgenscui.
in secundo Ionicus maior esse non potest. qui duabus
syllabis longis / totidēqz breuibus constare debet.

Iuuenalis Satyra quinta.

Iuene.

Eidem. Ire viam pergant: z eidem incumbere sectę.

Eisdem. Implet: z ad Aechos dat eisdem ferre Cinedis.

Et illud similiter.

Adunera clara dedit. dat eidem debita patri.

Sed z apud Lucretium Ei. byssillabum. E. pducit.

Si Nestori credimus / Sic. Nestor.

Ei. Scilicet z fluius qui Aisus maximus ei.

Ei. Fit quoqz vt pluuię forsan magis ad caput ei.

Nisi forte / ait Nestor / dicam9 Lucretiū. ij. duplicasse
antiquoz more: q Eijus Eij. cū gemino. ij. scribebāt.

Sed quēadmodū. A. cōsonās dissoluat: quod me dia

cturum p̄miseram: explicemus **Poetaꝝ** exemplis.

Quidi.

Quidius in **Heroidibus**.

Nunc quoq; te saluo persoluenda mihi.

Tibul.

Tibullus libro primo **Elegia** **Septima**.

Stamina non vlli dissoluenda **Deo**.

Catul.

Catullus **Aeronensis** ad **Ortalam**.

Pristina vota nouo munere dissoluo.

Ubi **Persolu** z **Dissolu**. **Dactyli** sunt.

Idē **Catull.** in fletu passeris **Lesbię** amicę.

Quod **Zonam** soluit diu ligatam.

Qd carmē cū sit **P̄baleuticū** endecasyllabū: nisi **So**
luit trisyllabum habeat: stare minime potest **Quodzo**.

Spōdeus. nam solu. **Dactyl9**. itdi. v ligatā. **Trochei**
sunt. **Horatius** in **Epodo**.

Horati.

Miuesq; deducunt **Iouem** nunc mare. nuuc syluę.

Hic enī diuisiōe facta. **Uae**. extreme syllabę / vt a cōso

nāte trāsit in vocalē. **Est** nāq; **Dimetrū** **Jambicū** cō-

iunctū **P̄timmeri** **Heroicę**. z mēsurat sic. **Miues**

quede **Jābi**. **Ducūt**. **Spōde9**. **Iouē**. **Jamb9**. **Mūc**

mare. **Mūcsylu**. **Dactyli** sūt. **Ue**. **P̄timmeris** si-

ue **Semiquinaria** diuisiō. **Hęc** de **Dieresi** dicere

libuit: q; i diuisiōe **Diphthōgi** de ea meminim9. **Quā**

Alexāder simul cū **Syneresi** hoc modo diffinit.

Syllaba diuidit̄: z **Biaeresis** vocitat̄.

Si iūgas p̄tres: dic **synaeresin** tibi factā

hęc etiā species dicat̄ **Episynalephe**

Prisci.

Priscian9 p̄terea (vt p̄missa de. **U**. adimpleam9)

libro primo ostēdens exēploq; p̄bās apud **Æoles**. **F**.

Digāma p̄ nibilo in metris nō nūquā habitū esse: di-

cit apud **Latinos** quoq; z maxime apud vetustissimos

Terenti9.

Comicoꝝ illō idē l̄re. **U**. accidisse. **At** **Terē**. i **andria**

Sine inuidia laudem inuenias z amicos pares.

Prisci.

Abi idem **Priscianus** ita inquit.

Quod nisi sine inuidia pro Tribracho accipiatur: stare versus non potest. Est enim trimetrum iambicum.

Tortellius etiam eandem rem apertius declarans sic ait. Est enim trimetrum iambicum. in cuius primo pede: nisi. U. pro nihilo habeat: ita ut fiat Tribrachus: stare versus non potest. Nam sex pedibus constat. Quorum primus est Sininui. Ubi. U. abijcit: et trium breuium pes conficit. Secundus est Bia. qui dicitur Iambus. Tertius est Laudin. qui est Spodeus. Insuper et Uenias. sequitur: qui est Anapestus et quartum pedem facit. Quintus est Etami. qui similiter est Anapestus. Deinde sequitur sextus: qui est Cospares. et est Amphimacrus. Hic pes nunquam consuevit esse huiusmodi Trimetrus. Sed hic versus dicitur Trimetrus hypercatalecticus.

Cum tamen nonnulli ex Comicis Poetis laxius spacium atque licentiam sibi assumpserint: non dubium est / quin hic Terentianus versus / sicut et alij quamplurimi / aliquibus in locis per alios pedes fluere possit.

Syllaba: quae post vocalem duas habet consonantes: Aut unam vim duarum habentem longa est positione. ut Sens. Ars. Pax. Rex. Sa-

Tortell

rum. Consonantes vim duarum litterarum habentes Sunt. X. pro LS. 3. pro duplici. SS. 3. in medio duarum vocalium posita pro duplici. ij. consonante

Nec solum in eadem dictione: Verum et in diversa videtur. X. duplicis consonantis vim possidere: Ut apud

Virgi. Virgili. in quarto Georgicorum.

Drymoq; Xantoq; Ligeaq; Philodocheq;

Ubi Que particula post dictionem Drymo longa putatur esse facta propter sequentem. X. Cum tamen hoc in secundo sit pede: nota quod supra de consonantibus/ deq; Semipentimemeri diximus. Item nota / vt nonnulli aiunt / Antiquos non solum. LS. Sed. SS. quoq; et duplici. SS. p. X. littera esse usos. Ut Apecs. Bregs. Alysse. pro Aper. Bzer. Alires.

Z. similiter: quam pro dictionibus Grecis accepimus (pro qua primitus nonnunquam simplex. S. vt Sethus pro Zethus. Quandoq; duplicatum scribebat. Ut Patrisso pro Patriso. Pitisso pro Pitizo. Adassa pro Adaza. Quandoq; autem pro illa. D. ipsum ponebatur. Ut Adedentius. Ubi. Z. exprimitur sono pro

Prisci.

Adedentius teste Prisciano libro primo: Vim duarum consonantium optinere / vocalisq; precedentem producere tam in eadem dictione quam in diversa hec ostendunt carmina.

Virgi.

Virgili. li. primo Aen.

Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis.

Amazo.

Idem libro septimo.

Contemptor Diuum Adedentius agminaq; armat.

Adeden

Quidi.

Quidius libro primo de testibus.

Quinq; Propontiacis herentem Lizicon oris.

Lizicon

Virgi.

In diuersa dictione sic. Virgi. Georgi. lib. primo

Euriq; Zephyriq; tonat domus. Omnia plenis.

Zephyr

Nisi dicamus Que p Et pma secūdi pedis syllabam
qua ratiōe supra dixim9 / p duci. Nonnulli tamē
codices virgiliani habēt Euriq3 z Zephyri.

Nōnunquā etiā in dictionibus peregrinis. vt Gaza.
qđ vocabulū Persicū dī: eādē vī habet: quā i Grecis

Virgi. li. primo z secūdo Aen.

Virgi.

Gaza. Arma Virū tabuleq3 z Troia Gaza per vndas.
P̄cedam adseruabāt. huc vndiq3 Troia Gaza.

Aliquādo tñ vocalis naturalr breuis p̄sertim in fi
ne dictiōis posita / si sequens dictio incipiat. a. Z. ma
net breuis. quod z de littera. X. alias diximus.

Virgili. li. iij. Aen.

Virgi.

Zacynth. Jam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos.

Quidius in Epistolis Heroicis.

Quidi.

Zacynth. Dulichij Samiq3 z quos tulit alta Zacynthos.

A enim posita in fine dictionū Memorosa z Alta bre
uis pmāsit. Z. subsequēte: quāta est naturaliter.

Quā ob rem forte Alexander de. J. tractans dixit.

Alexan.

Perizo. Sipler. Zeta. tñ repit. vt est Perizona.

Hoc est nō habet vim duplicis cōsonantis vt pducatur
vocalē antecedentē. J. p̄terea: q̄ si feriat vocales

cōsonās fit: vt Janus. Juno. in medio duarū vocaliū
posita vim duarū cōsonantiū optinet. At Troia Ajax.

Huius. Loco cuius antiqui duplex. ij. dicuntur posu
isse. sic Troia. Ajax. Huius. Item Adaja. Eius.

Adajo. Aijo. Adajoz. Pejor. Pompeius. Aul
teius. Caius. Laius. z multa alia. Pro simpli

ci tamē cōsonāte tunc habet: quādo ab ea incipit sylla
ba in principio dictiōis. At Juno. Iuppiter. Jecur.

Joco. Jaceo. zc. Cōperit etiā nōnunquā p sim
plici cōsonante in medio dictionis cōpositę. At Qua

drijugus. Bijugis. Reijce. Iniuria. Subiungo.

Virgi. iij. Georg.

Virgi.

Lentū quadrijugos agitabo ad flumina currus.
Ad artis equi bijuges et magni currus Achillis.
Idem in Bucolicis.

Quadrijug.
Bijug.

Tityre pascentes a flumine reijce capellas.

Reijce.

Reijce cū geminato. ij. ut latty alias ostēdemus: scribitur quorū prius in initio syllabę cōsonans simplex est. Ubi Proceleumaticus pes Reijceca: qui quattuor syllabę cōstat breuib9: p Dactylo ī quinto loco ponit. Sicut et multa alia apud Virgi. quę primū et quintū locū plerūq; occupāt. Primū. Ut in primo. Secūdo et quarto Georgicoz. Quinto. Nono et Duodecimo Aen. sic. Tenuia nec lanae per celum vellera ferri.

Tenuis ubi argilla et dumosis calculus aruis.

Parietibus premunt arctis: et quattuor addunt.

Genua labant. Vastos quatit anhelitus artus.

Parietibus tertum cecis iter / ancipitemq;.

Abietibus iuuenes patrijs et montibus equos.

Arietat in portas et duros obijce postes.

Genua labant. gelidus concrevit frigore sanguis.

Quintū. Ut in Secūdo et quarto Georgicoz. Secūdo. Quinto et Octauo Aen. sic.

Velleraq; ut folijs depectant tenuija Seres.

Nequicquam in tectis certatim tenuia cera

Aedificant: sectaq; intexunt abiete costas.

Custodes sufferre valent. Labat ariete crebro.

Transtra per et remos et pictas abiete puppes.

De sacris sedes epulis. Sic ariete cesso.

Inclusere caui. et nigra nemus abiete cingunt.

In secundo tamen Aeneidos secundum pedem possidet hoc modo.

Herent parietibus scale. postesq; sub ipsos.

In quibus locis Tenuia. Tenuisu. Parieti. Genua. Abieti. Arietat. Abiete. Ariete. Proceleumaticus est.

Non enim aliter in carmine Heroico quattuor breues syllabę collocari possunt.

Quo gen9 carminis apud Statium in Sexto libro Theb. **Stati.**
Peonem primum videtur quoq; admisisse sic.

Obnubit tenuia ora comis. ac talia fletu.

Idem in principio. xij. libri Theb.

Datus: et instantē cornu tenuiore videbat.

Bittenui in secūdo pede. et Autenui in quarto Peon primus est: qui constat prima longa et tribus breuibus.

Ut Desinite. Incipite. Cōprimite. Hoc præterea carminis genus et Anapestū in primo georgicorū recepit sic. **Virgi.**

Fluuiorum rex Eridanus: camposq; per omnes.

Primus enim pes Fluuii. primas duas breues et vltimam longam syllabas habet. Dicitur quoq; recipere Trocheum in sexto loco. Cū tamē vltima syllaba cuiuslibet carminis libera / siue indifferēs sit: huiusmodi pedes in vsu Heroico Spōdei potius dicēdi sūt.

Sed ad positionē redeamus. Observatur præterea positio in diuersis dictionib9 in carmine. Ut si præcedens dictio in vocalem desinat: et sequens a duabus incipiatur consonantibus. Ut patuit superius cū de positione mutę cum liquida sumus locuti. Quod nō frequenter fieri comperimus. Et apud Statium libro **Stati.**
quarto Thebaidos.

Et noua clamore stupuere silentia valles.

Idem libro Sexto.

Præceleres: agile studium et tenuissima virtus.

E. namq; terminalis in dictionib9 Clamore et Agile: quę naturaliter breuis est: longa facta esse videtur propter consonantes dictionum subsequentiū. Sed tamen verisimilius esse arbitror finalē syllabā earundē dictionum Poetam produxisse per licentiam productionis Pentimemeris Heroicę: de qua supra meminimus: quę facit primam syllabam tertij pedis:

in qua pars orationis explet: cū per naturam breuis sit: apud Doctas plerunq; pduci. Sic vocalis correpta dictionē terminās nō producit a consonantib9 que sequunt: vt ostensum est per regulā superius traditam.

Virgi. Obseruat quoq; positio sepissime in carmine si pcedēs dictio desinat in vnā consonantē /z subsequens a consonante incipiatur. At apud Virgilium.

Ad quem tum Juno supplex his vocibus vfa est.

Panduntur portę. iuuat ire z Dorica castra.

Dictiones enī Quē. Tum. z vltima syllaba dictionis

Pandunt ppter cōsonātes dictionū seqntū pducūt.

Si tamē dictio pcedēs desinat in. S: z sequēs dictio a consonāte incipiat: non semp producitur vocalis pcedens /vt superius patuit: cum. S. plerūq; liq̄sca re z vim consonantis amittere ostendimus.

Quod si post syllabam natura breui sequatur muta cum liquida: in prosa oratiōe syllaba illa semper est breuis. In carmine vero indifferens est.

At Tenebrae. Pharetra. Volucris. Cathedra. Retro. Cerebrum. Pberetrum. Lutebrae. Podagra. Chyragra.

Est enim longa in his versibus.

Virgi.

Virgili. iij. Aeu.

Noctē hyemēq; ferens. z inhorruit vnda tenebris.

Tenebrae

Idem lib. v.

Pro se quisq; Viri. depromūt tela pharetris.

Pharetra

Idem lib. viij.

Dirarum nidis domus opportuna volucrum.

Volucris

Juue.

Juuenalis Satyra prima.

Hinc atq; inde patens. z nuda pene Cathedra.

Cathedra

Virgili. lib. x.

Retro. At videre: metu versi retroqz ruentes.

Idem lib. xj.

Cerebrū. Congeminat vulnus. calido rigat ora cerebro.

Pheret. Haud segnes alij crates. z molle pheretrum.

Idem lib. iij.

Latabrae. Rursum ex diuerso celi cecisqz latebris.

Quidi. lib. primo de Ponto.

Podag. Soluere nodosam nescit medicina podagram.

Virgi. iij. Georgicoz.

Podag. Adolle pecus: scabiemqz ferat: turpesqz podagras.

Martial. Epigramaton. lib. vij.

Podag. Coepit fingere Celius podagram.

Podag. Desit fingere Celius podagram.

Mozati. li. Sermonū. ij. Satyra. vij.

Chyrag. Scurra volaneris. postquam illi iusta chyragra.

Idē lib. primo Epistolarum.

Chyrag. Nodosa corpus nolis prohibere chyragra.

Persius Satyra Quinta.

Chyrag. In venerē putris. Sed cum lapidosa chyragra.

Est enī breuis hic ī eisdē dictiōib9. Virg. li. viij.

Tenebrae. Hic Lacum in tenebris incendia vana vomentem.

Phare. Ille mihi insignem pharetram: Lyciasqz sagittas.

Idem lib. iij.

Volucris. Et volucrum linguas z prepetis omnia penne.

Martialis Epigramaton. li. ij.

Cathedra. Assidet z cathedris moesta iuuenca tuis.

Virgili. li. v.

Retro. Abduxere retro longe capita ardua ab ictu.

Idem lib. x.

Cerebrū. Quisqz dipergit cerebro permista cruento.

Idem lib. xj.

Pheret. Sed venit in medio Pheretropallante reposito.

Idem lib. x.

Virgi.

Quidi.

Virgi.

Marti.

Mozati.

Persi.

Virgi.

Marti.

Virgi.

Tum latebras anime pectus mucrone recondit.

Latebrae

Adacer.

Adacer de viribus herbarum.

Compefcit splenis: podagre sic subuenit illa.

Podag.

Adarti.

Adartialis lib. primo Epigrā.

Litigat: z podagra Diodorus Flacce laborat.

Podag.

Sed nil patrono porrigit. hec chyragra est.

Chyrag.

Idem lib. ix.

Tortorem metuis. Podagra Chyragz secatur.

Pod. Ch

Et multa alia sequuntur hanc legem. Ut Sophocles. Empedocles. Locuples. Polycletus. Assecla. Simulacrum. Funebris. Terebro. Alacris. Integro. Salabrae. Colubra. Quadrupes. Febris. Latro. Adigro. Cypus. Aitru. Adetru. Item Adiger Calaber. Laper. Aper. Sacer. Faber. Onager. Uter. a. viii. Uafer. a. viii. Coluber. Integer. accipietia mutata cum liquida Adigri. Calabri. Capri. Apri. Sacri Fabri. Onagri. Atrius. Atri. Uafri. Colubri. Integri. zc.

Nestor.

Aratrum vero apud idoneos. Auctores vix semel penultimam corripit. Nestor tamen Dionysius hoc nomen penultimam naturaliter corripere dicit. quod probat z scriptura Graeca Arottron per. O. micron. quod Graeci semper breue habent. z hoc versu tantum quem

Aratrum.

Pe. R.

Petrus Riga in Aurora scripsit sic.

Nostrae carnis humi crucis hoc aratro quasi sulcat.

Quod validioribus poetarum latinorum exemplis probare debuisset

Si vero vocalis praecedens sit longa naturaliter: non mutat. hoc est non corripit. ut Adater Adatri. Saluber Salubris. Frater. Fris. Ater. tri. Otober. bris. Licatrix. Adiutrix. Et verba in atrix: quae verbum in Tor: ex quibus formantur: penultimae quantitate observare videtur. Ut Venatrix. Indagatrix. Faculatrix. Creatrix. Simulatrix. Servatrix. Bellatrix. Spectatrix. Nouatrix. Auxiliatrix. Cantatrix. zc. Item Atriu. Uter utris. Libra. Libro. as. Poples. Nebris. z reliqua permulta.

Ma^octamē in re / sicut z in alijs quāplurimis / Poetarum exemplis potius in^oiti quispiam debet / quā Artigraphorū: qui inter se dissident: regulis. Nam quas dictiones ipsi putant vocalem ante mutā cum liquida naturaliter aut corripere / aut producere: apud Poetas idoneos aliter eēdem sese habent.

Sed quēadmodū vocalis correpta in fine dictionis posita modo longa. modo brevis inueniatur muta cū liquida subsequētib^os dictum est alias. Quare quod ibi diximus cum de liqueſcentia consonantiū ceptum est agi: quodq; ad vtrunq; locum attinet sic perstrinxisse abunde est.

Syllaba quae post vocalem alterā habet vocalē: brevis est. Idq; in dictionibus Latinis. Nam in Graecis z Barbaris aliam rationē sequimur. Partim enī producūt. Ut Argous. Argia. Aeneas. Aer. Spōdeus. Sius. Partim breuiāt. Ut Comoedia. Tragoedia. Symphonia. Sophia. Elegia. Siocū ē dissyllabū semp pducit

Statius Siluarū libro. iij.

Stati.

Argoos. Robur. z Argoos frangebant brachia remos.

Idem libro. v.

Argoa. Atuero. z multis. z signa Argoa relictis.

Martialis in Distichis.

Martia

Argoa. Argoa primum sum transportata charina.

Stati. libro secundo Theb.

Stati.

Argia. Egregiam Argiam. nec forme laude secundam.

Idem libro. xij.

Argia. Querit inops Argia vias. non regia codi.

Virgi.

Virgili. libro primo Aen.

Sumpius Aeneas. raptos qui ex hoste Penates.
At Aenus obscuro gradientis aere sepsit.
Et in multis alijs locis.

Aeneas.
Aer.

Mozati.

Mozatius in Arte Poetica.

Spondeos stabilis in iura paterna recepit.

Spodeus

Miscianus.

Miscianus in versibus Rufini de litteraturis. De
compositione et metris Oratorum.

Spondeusque grauis: numeroque aptissime Deon.
Sed magis erigitur Spondeo clausula fortis.
Spondeo narrare solent tibi Rhetores acta.

Spodeus

Persii.

Persius Satyra prima.

Romulidae saturi quid dia Poemata narrent.

Dia.

Virgi.

Virgili. li. xj.

Italides: quas ipsa decus sibi dia Camilla.

idia.

Veru dictioes Aeneas et Spodeus. Ei. Diphthongu
Grecam in. E. loga couertut sic Aineias Aeneas.
Spodeios Spodey. Sicut et alia per multa. Ut Chorea
Alpheios Alpheus. Adidea Adidea.
Deiopeia Deiopea. Calliopeia. Calliopea. Epeios
Epeus. Item Achilles Achilleus. Pythagoreios
Pythagoreus. Lythereia Lytherea: que possessi-
ua sunt.

Virgi.

Virgili. lib. ix. Aen.

Desidie cordi. iuuat indulgere Choreis.

Chorea.

Idem in opusculo quod inscribitur Culex.

Maides. et celebrate deum ludente Chorea.

Chorea.

Quantum te Peneu remorate diue Chorea.

Chorea.

Et sic de alijs.

In Sexto tamen Aeneidos Chorea. Re. corripuit
causa metri hoc modo.

Mars pedibus claudunt Choreas: et carmina dicunt. Chorea.

Tibull.

Tibullus Similiter.

Hic Chorea / cantusque vigent / passimque vagantes. Chorea.

Propertius.

Propertius quoque.

Chorea. Protinus & nuda Choeas imitabere sura.
Sed tunc Seruius aut Systolens / de qua postea dicemus / Serui.
Syllaba longa in breuem conversa. Aut antithesum. L. pro
Ei posita esse putat. Adha alia praeterea vocalis an
vocalis producit. Ut Arius. O riu. Amphion. Lycaon.
Echius. Jouis. Jo. Arania. Hippodamia Landomia
Amalthea. Lageos. Enyo. Troius. a. um. Troes.
Heroes. Troilus. Weneis. Acheleis. Licius. Spera
chius. Arius. Lagia. Lapia. Wbthius. Wbthia. Lbius
a. um. Horatius li. ij. Sermonum. Satyra. viij. Horati.

Lbius a. u. Cecuba vina ferens Alchon Lbium maris expers.
Martialis in Distichis. Marti.

Lbia senj filis Baccho: qua setia misit.

Na primitiuu Lbius corripit a Luciano li. viij. sic dicente

Lbius. Quas Asine cautes: & quas Lbius asperat undas.
Horatius libro primo Epistolarum.

Lbios. Quid tibi visa Lbios bullati notaq; Lesbos.

Lbios. Rome laudet Samos. & Lbios & Rhodos absens. Horati.

In dictionibus quoque Barbaris & peregrinis producit
Ut Andreas. O seas. Ananias. Esaias. Zacharias
Adaria. & quamplurima alia. Ab hoc nomine mas. ma
ris dicitur praeterea Adarius proprium nomen viri deduci. Cu
ius foemininum Adaria esse putatur penultima correpta cum
accentu in antepenultima. Claudianus. Clau.

Adaria. Preparat & pulchros Adarie sed luce minores.

Eligit ornatus. Qui & ipse Jacobus quadrissyllabum pro
tulit penultima producta sic.

Jacobus. Ac laceres versus dux Jacobe meos.

A multis tamen trissyllabum ponitur cum accentu in eadem penulti
ma: quia Jacob non latine declinatum ultimam syllabam acuit
Noia enim barbara: quae acuit ultimas syllabas: quaeque
(ut inquit Priscianus libro quinto) nulla regula Latina
vel Graeca sunt moderanda: si ad declinationem Latinam tra
bant: in eadem syllaba servant accentum. Ut Abraam Abrahamus
Piscet.

	Joseph Josephus. Alaric Alaricus. Isabel Isabela. Saul Saulus. Szredeamus ad rē: z que vocalem	
Horati.	breviāt añ vocalē exēplis dēclarem9. Horat. i arte. P Interdum tamen z vocem Comoedia tollit. Successit vetus bis Comoedia non sine multa. Effutire leues indignata Tragoedia versus.	Comoed. Comoed. Tragoed.
Quidi.	Quidius. libro secundo de tristibus. Omne genus scripti gravitate Tragoedia vincit.	Tragoed.
Horati.	Horatius in eadē arte Poetica. At gratas inter mensas Symphonia discors.	Sympho
Virgi.	Virgi. ad Messalam. Florentes viridis Sopię complectitur umbras. Aeternum Sopię coniunctum carmine nomen.	Sopia. Sopia.
Marti.	Martialis Epigrām. li. primo. Cum tibi sit sopię par fama z cura Deorum.	Sopia.
Quidi.	Quidi. in lib. de remedio. Blanda Pharetratos Elegeia nutrit amores. Idē Elegiarum libro. iij.	Elegeia.
Stati.	Venit odoratos Elegeia nera capillos. Elegia vō. J. añ. A. pducit. Stat. li. j. Siluarz.	Elegia.
Marti.	Quas inter multum petulans Elegia propinquat. Martial. libro quinto Epigr.	Elegia.
Juue.	Detineat cultis aut Elegia comis. Juuenalis Satyra Secunda.	Elegia.
Virgi.	Fient ista palam. cupient z in acta referri. Virgi. Georgi. iij.	Fio.
Virgi.	Fiet enim subito sus horridus atraqz Tigris. Lū tñ Fio polissyllabū est: corripit vocalē ante vo-	Fio.
Virgi.	calē. At Fieri. Fierē. Virgi. viij. Aen.	Fieri.
Quidi.	Quod fieri ferro: liquidone potestur electro. Quidius primo libro Fastoz.	Fieri.
	Has etiam fieri solitis etate priorum. Idem libro. ij. fastoz.	Fieri.
	Quid noua cū fierent capitolia: Nempe Deorum.	Fierent.

Fieres. Si fieres breuior: Claudia sexquiped.

Enitiuus z Batiuus quintae de-
g. clinatiōis pducūt penultimā. Ut
Diei. Excipit. Rei. Spei. Fidei.

Alij vero sic dicunt.

Benitiuus z Batiuus quintae declina-
tionis. E. vocalē puram siue inter duo
ij. positam producūt. Ut Diei Speciei
Quod etiam alexandri est ita dicentis.

Alexan.

E super. J. longā dat declinatio quita:
Quādo vocal' praecit. E. Sz eā breuiab
Cōsona si praeeat. Sic g Rei Speciei.

Virgi. li. ix. Aeu.

Virgi.

Diei. Nunc adeo melior quoniam pars acta diei.

Idē in opusculo. Est z Non.

Diei. Est nocturna homini. non est lux ista diei.

Idem in Opusculo. Vir Bonus.

Diei. Omnia quam longi reputauerit acta diei.

Nam Rei. Spei. z Fidei non habent. E. purū ante
J. vltimam: Sed habent consonantem: quę vocalem
ferit. E. priorem. Ideo breuis est ante. J.

Statius. Silvarum libro primo.

Stati.

Fidei. Quis morum fideiqz modus: nunquā ne virili.

Idem libro. vij. Theb.

Fidei. Pectore in hoc. vbi nunc fidei: pacisqz sequestra.

Horatius. lib. tertio Carminū.

Horati.

Rei. Contentę dominus splendidior Rei.

Est enim carmen Asclepiadeū z mēsuratur sic. Con-
ten. Spondeus. tēdominus. Splendidior. Chori
ambi sunt. Rei. Pyrrhichius.

Idē in eodē libro atq; in eodē genere versus.
Curte nescio quid semper abest rei.

Rei.

Terenti9.

Terentius in prologo Andrie.

At pernoscat is z quid spei sit reliquum.

Spei.

Qui vsus z Trimeter dicit. z sic potest mensurari. At
Per. nosca. Spōdei. Tiset. Jābus. Quidspe. Tro-
cheus. isit. Spōde9. reliquū. Tribrach9. v. Anapest9

Dia quoq; z pnoia mittētia Se
n nitium i. ius. i. prosa oratiōe pdu-
cūt penultimā. In carmine vō eā
habēt indifferentē. Praeterquā alteri9,
qđ semp breuiat. z Ali9 qđ sep pducit.

Virgi.

Est enī penultia longa hic. Virgi. li. pmo Aen
Tu faciem illius noctem non amplius vnā.

Illius.

Idem libro. v.

Nunc vltro ad cineres ipsius z ossa parentis.

Ipsius.

Idem libro. xj.

Adijcias. nec te vllius violentia vincat.

Ullius.

Idem Georgi. iij.

Monte nullius exercent numinis ire.

Nullius.

Virgi.

Est tamen breuis hic. Virgi. Georgi. pmo.

Illius immense ruperunt horrea messes.

Illius.

Idem libro. v.

Ipsius Anchisae longevi hoc munus habebis.

Ipsius.

Idem libro primo.

Anius ob noxam z furias Aiācis Oilei.

Anius.

Idem Georgicoz Secundo.

Et sepe alterius ramos impune videmus

Alterius.

Vertere in alterius: mutataq; insita mala.

Alterius.

Et mille alia vulgo inuenies.

De Benitino Alius.

Tu quoq; cur nostras causas contemnis: Alius

Alius.

Qui tibi dona dedit securus accipis ipse?

Alius. Queret alius opes: qui partas non bene seruat.

Omnipotens genitor te quero. Te quoque laudo.

Alius. Numina cuius amo. nec quero numen alius.

Teste namque Prisciano libro. xiiij. penultima genitiui
pnomini in. Jus. producit. quã tamẽ Poete plerũ-
que corripit. Absque vno Alterius. quod / quia solum dua-
bus vincit syllabis propriũ Nominatiuũ: corripuit pe-
nultimã semp. Alius tamen / quia rectum non superat
vlla syllaba: producit semper eandem penultimam.

Prisci.

Idem etiam Priscianus libro sexto Terentiani.
auctoritatem adducens. et Alij quoque Artigraphi di-
cunt Alterius apud antiquissimos penultimã nonnũ-
quam produxisse. quorum carmina: quia perrara sunt /
et non magni momenti: pretereo.

Prisci.

Alexander.

Alexan.

Alt. Ali. Corripis Alteri? Semp pducis Ali?
Quẽ versum p exẽplo quoque potes accipere: cũ in eo
Alterius. J. corripiat. Alius vero producat.

e Be. Se. Si. in compositiõẽ pro-
ducuntur.

Ut Edico. Erumpo. Emico. Decurro. Deligo.

Sepono. Separo. Digerro. Dimitto. Diuello.

Missi sequat vocalis. vt Beorsum. Se-
orsum. Behisco. Excipitur Bisertus.

Virgili. Georgi. iij.

Virgi.

Edico. Incipiens stabulis Edico in mollibus herbam.

Erumpo. Erumpunt portis. Concurritur ethere in alto.

Idem lib. vj. Aen.

Emico. Preterunt puppes. Iuuenũ manus Emicat ardẽs.

Idem libro. ij.

Decurro. Laocoonardens summa Decurrit ab arce.

	Idem Georgi. iij.	
Martia.	Delige z intactas totidem ceruice iuuencaſ. Martialis Epigrā. lib. primo.	Deligo.
Quidi.	Que tam ſepoſita eſt. que gens tam barbara Caefar. Quidi. lib. v. Metamor.	Sepono.
	Anam ſepoſuit: Sed qua nec acutior vlla. Idem Elegiarum. lib. primo.	Sepono.
Virgi.	Separoꝝ a Domina nocte iubente mea. Virgili. libro. ij. Aen.	Separo.
	Improuiſi aderunt. ita Digerit omnia Calchas. Conferimus. multos Danaum Dimitimus Orco. Ut caderem meruiſſe manu. Diuellimur inde.	Digero. Dimitto. Diuello.
Virgi.	S; oſtēdamꝝ exēplis Debinc ex De z Hinc cōpoſitū De breuiare / z nō pferri prima in carmine ſyllaba attrita: vt quidā dixit. Virgi. lib. iij. Georg.	
	Ceruici ſubnecte. Debinc vbi libera colla. Idem lib. iij. Aen.	Debinc.
	Dona debinc auro grauiā: Sectoꝝq; Elephanto. Idem libro. v.	Debinc.
Stati.	Viſa debinc celo facies delapſa parentis. Statiuſ lib. vj. Theb.	Debinc.
	Nulle debinc ſpecies tandem ſaciata voluptas. Et ſic de Alijs.	Debinc.
Horati.	Horati. lib. pmo Epistolaz.	
June.	Secundi calices quem non fecere diſertum; Iuuenalis Satyra. vij.	Diſertus.
Martia	Tantum admirari. tantum laudare Diſertos. Martialis.	Diſertus.
	Hac ratione poteſt nemo non eſſe Diſertus. Caſas inquis agam Cicerone Diſertius ipſo.	Diſertus. Diſertus.
	Di. pꝛeterea i Dirimo: cuiꝝ cōpoſitio cōtrouerſia nō caret: ſemp breuiat. qđ forte ſimplex ē: cū eiꝝ cōpoſitio nob ſuboſcure z nō clare appeat: niſi dicamꝝ ab Emo. E. ſimplicis mutata i. J. z R. iteꝛcepta cōponi. qđ nō	
	D. iij.	

nulli volunt: Sicut ex An. z Ago. Eo atqz Edo. dicimus. Ambigo. Ambio. Ambesus. B. interposita.

Priscianus autem. libro. xv. sic inquit.

Si ubiqz pdncitur. Excepto Dirimo z Bisertus.

Prisci.

Virgi.

Virgi. lib. v. Aen.

Dirimo.

Cede Deo: Dixitqz /z prelia voce diremit.

Quidi. lib. primo Meta.

Quidi.

Dirimo.

Hanc Deus z melior litem natura diremit.

Eqdē quoqz /quāuis nōnllis videat ab. E. z Quidē esse cōpositū: qd z Nestor opinat9 est: potius tamē cre dēdū est ab Ego z Quidē cōponi p Apocopen. que est ablatio litterę vel Syllabę de medio dictionis. Et sic Equidem pro Ego quidem proprie accipitur.

Nestor.

Virgi. lib. Aen. Secundo.

Virgi.

Equidē.

Cuncta equidem Rex /fuerit quodcunqz /fatebor.

Cuius exemplis omnes Poetae scitent.

Cū tamē teste Prisciano libro. xvj. Prime quoqz z Secūde Personę p Quidē solū iueniat adiūctū /vt patet apud Persium sic dicentem.

Prisci.

Nō equidē hoc dubites amborū foedere certo. Et.

Per me Equidē sint oīa p̄tīn9 alba: Atqz etiam apd alios Poetas: simplex esse ait: eosqz errare: q ex Ego z Quidē arbitrant fieri. Si tamē vtriusqz partis mentē inspereris /verbaqz discussseris: perquā facile veritatē rei comperies: cū preserti a Virgilio. Cicerone z Quītiliano pro Ego quidem semper fere vsurpetur.

E. in cōpositiōe semp breuiatur.

r Ut Repeto. Excipitur Refert p

Bistat. Et habētia duplicē con-

sonantem post Re. vt Repleo.

Virgili.

Virgi.

	O mina ni repetāt Argis: numenqz reducant. Cum primum pasti repetent p̄sepia tauri. Nec repetita sequi curet Proserpina matrem. Et sic i Reduco . Repono . Remugio . Refugio . Re curro zc. que Doctaz exēplis facillime pbare potes.	Repeto . Repeto .
Martia .	Martia . Epigrā . li. viij. z. ix. Refert sis bonus. An velis videri. A dultum / crede mihi / refert a fonte bibatur.	Refert . Refert .
Stati .	Stati . li. x. z. xj. Theb . Q uid refert: habet ecce suos Jocasta duresqz. S edibus. An refert quo funera longa measqz.	Refert . Refert .
Quidi .	Q uidius libro. viij. z. xiiij. Adeta . N ec refert dominos illic: famulosue requiras. Q uid tamen hoc refert: si se pro classe Delasga .	Refert . Refert .
Virgi .	Virgi . ij. z. iij. Georgicoz . E st numerus. neqz enī nūero comprehendere refert. P reterea nec iam mutari pabula refert. Q uod aliqui exponunt pro Inter est / nō cū Re : Sed cum nomine Res componi putantes. I n Repleo autē: quia post Re . sequitur muta cum li- quida: potest esse indifferens vt supra diximus.	Refert . Refert .
Virgi .	E st enī breuis hic. Virgili . li. ij. Aen . T alia vociferans gemitu tectum omne replebat. I dem libro. iij.	Repleo .
Virgi .	N ec tum multiplici populos sermone replebat. H ic vero pducitur. Virgi . lib. xj. E vandrum. E vandriqz domos z moenia replet.	Repleo . Repleo .
Stati .	P rimus ades. Sed non replenda est curia verbis. Stati . Siluarz . lib. iij.	Repleo .
	B acchatur spatijs: viamqz replet. A lia vō: que habēt duplicē cōsonātē post Re : At Re - sto . Respōdeo . Rescribo . Restituo . z Rettuli . Rep - peri . Reppuli . per E penthesisim: que est additio l̄e vt syllabę ad mediā dictionē: Re pducūt positione.	Repleo .

Resto. Dona ferens pelago z flammis restantia Troie.

Respon. Summersum. Dictis respondent cetera matris.
Et sic de ceteris.

Repretere in Reijcio: Cuius supra quoque memi-
nimus: quodque a Re. z Jacio compositum est: aliqui producit

Quidi. li. ij. ir. z. xiiij. Adetamorp.

Quidi.

Reijcere ex humeris vestem mollior: At illa.
Reijcio. Et si reijcerer: potui moztura videri.

Plusquam credis amo. Vulgares reijce thedas.

Statius lib. vj. Theb.

Stati.

Reijcio. Et patria vigil arte Lacon hos reijcit ictus.

Virgili. libro. xj.

Virgi.

Reijcio. Reijciunt parmas: z equos ad moenia vertunt.

Idem. lib. x.

Reijcio. Sic ait: atque oculos Rutulorum reijcit aruis.

Quo in loco Servius ita inquit.

Servi.

Reijcit. Re. naturaliter brevis est z p longa posuit. Sic Georgicorum tertio. Reij-
ce ne macula infuset vellera pullis. Quod li-
cet possit excusari: quia cum facit Reieci: iter
duas vocales. I. posita, producit superiore
ut dicam? eam longam esse saepe: quia p declina-
tionem longa futura est. Tamen quia in hac re argu-
mentum magis est quam ratio: dicam? Ecce
sim facta. quae poetis plerumque concedit

Significat enim hic Servius Virgilium a nonnullis excusa-
ri: quod aliqui in declinatione positione producit: cum primum. I.
consonans sit. At Reijcio Reijcis Reieci Reieceram.

Statius tamen Thebaidos libro. iij. Re sic corripit. Stati.

Reijcio. Tela manu: reijcitque canes in vulnus biantes.

Sed tunc non deest qui dicat Reicio scribendum esse unico. J. quod et Nestor asserit. Credendum tamen potius si integre et solide verbi huius naturam animadvertere velimus: idem de Reicio quod de Reficio et similibus dicendum esse. In quibus et si. A. vocalis: que est in simplici: in composita dictione in. J. transferatur: quantitas tamen syllabe non deperditur: ut omnium Grammaticorum precepta decantant. Quare multorum quidem iudicio accipiendum est: ut cum huius verbi prima correpta syllaba inuenitur: veram et propriam eius naturam observari dicamus.

Cum vero aliquando eam productam apud Auctores legerimus: metri quadam necessitate / ut in plerisque aliis. vel certe Poetica licentia id fieri non dubitemus. Semper ergo reicio siue in prima verbi positione. siue in consequentibus per duplicem. ij. scribendum esse. quarum altera vocalis sit. Altera consonans: asserendum potius principalis sui Jacio ratione inspecta cuiuspiam videbitur.

Jctio composita terminans
 in. J. vel. D. primam partem
 compositionis breuiat illud
 J. Vel. D. Ut Omnipotens. Carpo-
 phorus. Excipitur Ubiq. Ibidem.
 Tibicen.

Virgi.

Virgili. lib. primo et. r. Aen.

Sed pater omnipotens speluncis abdedit atris.

Omnipo

Manditur interea domus omnipotentis olympi.

Omnipo

Iuue.

Iuuenalis Satyra Sexta.

Quanquam et Carpophoro facies tua computat annos

Carpop.

Martia.

Martialis Epigram. lib. primo.

- Carpop.** Est quota Carpopbori portio fusus aper.
- Carpop.** Fortis adhuc teneri dextera Carpopbori.
- Carpop.** Secula Carpopborum Cesar si prisca tulissent.
Et ita de multis. Ut Sagittifer. Sceptifer. Papy
rifer. Hymnifer. Sacrilegus. Bicornis. Trifidus.
Hymnidicus. Ulnificus. Portentificus. Noctia
uagus. Quadrijugus. Bijugus. Christophorus.
Virgi. Li. ij. Aen.
- Abiqz.** Victoresqz cadunt danai. Crudelis vbiqz
- Abiqz.** Luctus. Abiqz pauor z plurima mortis imago.
Idem libro primo.
- Ibidē.** Voluitur in caput. Ast illam ter fluctus ibidem.
Idem Georgicoz. iij.
- Ibidē.** Crebra ferit. Demisse aures. incertus ibidem.
Horatius in arte Poetica.
- Tibicē.** Tibicen. traritzqz vagus per pulpita vestem.
- Tibicē.** Tibicen didicit prius: extimuitqz magistrum.
Quintus primo de arte amandi.
- Tibicē.** Dumqz rudem prebente modum tibicine Tusco.
Iuuenalis Satyra Secunda.
- Tibicina.** Clamatur. nullo gemit hic tibicina cornu.
Martialis in Distichis.
- Tibicina.** Ebrianos madidis rumpit tibicina buccis.
Horatius libro primo Epistolaz.
- Tibicina.** Que possit tibi. nec meretrix tibicina cuius.
Sic enī Priscianus li. q̄rto i tractatu Denotatiuoꝝ ait
A Lano cōposita in Len desinētia. J.
correptā habēt penultimā Tubicē. Ly
ricē. Cornicē. Fidicē. Excipiūt vnū Ti
bicē. qđ ideo solū. J. pductā habuit pe
nultimā: q̄ Synaeresis facta est duarū
ij. breuium in vnā longā. Debit enim
- Virgi.
- Horati.
- Quinti.
- Juue.
- Martia.
- Horati.
- Prisci.

geminari: qz solet plaerūqz ī cōpositio-
 ne. A. i. J. conuerti. Ut Cado Incido.
 Facio Inficio. Facio Inijcio. Reijcio.
 Amic⁹ Inimic⁹. Tuba Tubicē. Sic ḡ
 Tibia Tibijcen faciebat. ex quo factum
 est Tibicen. Nec solum. J: Sed etiam
 alias vocales in multis dictionibus sic
 solent ex duabus syllabis in vnam lon-
 gam trāsire. Ut Bijugae Bigae. Qua-
 drijugae Quadrigae. Biuni Bini.

Dictionē praeterea Tibicē /z quāplurima exēpla regu-
 le prime: vnde excipit: applicāda notab apud eūdem.

Disci.
 Nestor.

Discianū libro primo. Abi de. J. agitur vocali.
 Credidit itē Nestor sicut Abiqz z Ibidē a regula ex-
 cipiūt: Sic Tāticūqz. Quāticūqz. Qualicūqz. Ple-
 riqz z Atriqz excipi debere. Quō si recte discussseris: quā-
 tum ad rem attineat facile cognosces.

Raeterita duarū syllabarū produ-
 p cunt ex illis primā. Ut Feci. Le-
 gi. Excipitur Bibo Bibi. Scin-
 do Scidi. Fīndo Fidi. Do Bedi. Sto
 Steti. Fero Tuli. Et habentia vocalē
 ante. J. Ut Ruo. Rui.

Virgi.

Fecerat ignipotens vndis z Japyge ferri.
 Vel quē sublegi tacitus tibi carmina nuper.
 Et mltā alia. Quorū nōnulla adducere libet. Ut Ju-
 uo Iui. Lauo Laui. Scōo Sedi. Aideo Aidi. Ri-
 deo Risi. Neō Neui. Adoueo Adoui. Fleo Fleni.
 Strideo Stridi. Paueo Pauī. Faueo Fauī. Fo-

Feci.
 Legi.

ueo Foui. Vinco Vici. Ico Jci. Pasco Pavi.
 Creico Cerno Creui. Edo Edi. Fundo Fudi. Lu-
 do Lusi. Rado Rasi. Rodo Rosi. Frango Fregi.
 Ago Egi. Sperno Spreui. Sterno Straui. Lino
 Lini. Lini. Leui. Sino Sini. Pluo Plui. Ca-
 pio Lepi. Jacio Jeci. Fodio Fodi. Fugio Fugi. Eo
 Jui. Queo Quui. Venio Veni. Linqvo Liqui. Ne

Nestor.

Airgi.

sto: tñ Dionysius Liqui p̄teritū priorē dixit syllabā
 indifferentē habere. Qd̄ exēplis probare debuisset om-
 ni licētia carentib9. Qd̄ enī Virgilij esse dicit.
 Namq; suam patria liquerat tellure sepultam.
 Per qd̄ pbat breuiari priorē syllabā: aut licentia poe-
 tica / aut opis impfectione credit Laurentius Allen-
 sis sic relictū fuisse. Omnes tñ fere codices Virgiliani
 sic habent / in quarto libro Aeneidos.

Namq; suam patria antiqua cinis ater habebat.

Bibi.

Virgilius.

Abula gustassent Troie. Tantumq; bibissent.

Luca.

Scidi Fe

Lucanus libro tertio.

Aut scidit: z medias fecit sibi littoza terras.

Stati.

Scidi.

Stati. lib. ix. Theb.

Quaq; pectoraq; z viridem scidit horrida vestem.

Airgi.

Fidi.

Airgi. li. ix. Aen.

Diffidit: ac multa porrectum extendit harena.

Horati.

Fidi.

Horati. libro tertio carminū.

Demersa exitio. Diffidit vrbium.

Est enī carmē Asclepiadeū: q̄ sic mēsurat: sicut supius
 patuit. Diffidiv. Lboriāb9 est. cōstat enī q̄ttuor sylla-
 bis prima z q̄rta lōgis. Scda z tertia breuib9.

Airgi.

Dedi.

Airgi. lib. ij. Aen.

Nec dubijs ea signa dedit Tritonia monstris.

Steti. Delitui dum vela darent: si forte dedissent.

Steti. Contorsit: stetit illa tremens: vterozq; recusso.

Tuli. Obstupui: Steterūq; comē z vox faucibus hēsit.
 Anus in miseri exitium conuersa tulere.

Non tulit hanc speciem furiosa mente Chorebus.
Ad refero. Irruerat Danai: et tectum omne tenebat.

Lui.
Rui.

Præterita vero dissyllaba: quæ habent vocalem ante. **F**
Ut Fui. Lui. sui. Rui. Nui. Spui. per regulam gene-
ralem possunt præbari habere priorē syllabam breuem.

Syllaba quæ post vocalem alteram ha-
bet vocalem etc.

Urina duarum syllabarum producit
sex ex illis primam. Ut fero Latum. Ex-
cipitur Eo Itum. Queo Quitum.
Lino Litum. Sero Satum. So Satum.
Sto Statum. Sino Situm. Ruo Ru-
tum. Lico Litum. Reo Ratum.

Virgi.

Virgi. Georgi. primo et vi. Aen.

At si cum referetque diem: condetque relatum.

Contra elata mari respondet Ænosia tellus.

Multa præterea alia. Ut Juuo Iutum. Video Visum
Rideo Risum. Neio Netum. Fleo Fletum. Doueo
Dotum. Foueo Fotum. Cresco Cerno Cretum. Lado
Lasum. Edo Esum. Fundo Fusum. Ludo Lusum
Rodo Rosum. Rado Rasum. Sperno Spretum.
Sterno Stratum. Odi Osum. Tero Tritum. For
Faris Fatum. Tueo Tutum. Nasco Natum. Uto
Utum. Lico Litum. quæ conjugationis sicut et fero Latum pro-
ducunt. Sed de Lico Litum alia exempla afferamus.

Latum.
Latum.

Virgi.

Virgi. li. iij. vj. vij. et x.

Excitum ruit ad portus et littoza complent.

Qui bello exciti Reges. quæ quenas secute.

Ardet inexcita Ænosia atque immobilis ante.

Æolia excitos. Aut actam nubibus Ærim.

Hi Ænegareus specula cuius clamasset ab alta.

Litum.
Litum.
Litum.
Litum.
Litum.

- Litum.** Mesciat. z totiens excitam a sedibus imis.
Statius lib. primo Theb. Stati.
- Itum.** Poscebatur humus. Sed itum est inuiscera terre.
Quidi. lib. primo Metamor. Quidi.
- Itum.** Nunchos. nunc illos aditus: omnēqz pererrat.
Virgili. lib. v. Aen. Virgi.
- Itum.** Nunchos. nunc illos aditus: omnēqz pererrat.
Terentius in Ecyra. Teren.
- Quitum.** Nā cū cōpssa ē gnata: forma ī tenebris nosci nō qta ē.
 Est enī q̄ternarius Jambicus. qd̄ z Priscian⁹ osten
 dit libro. x. Et mēsura sic. Nācum. Cōpres. sestgna.
 Spondei sunt. tafoz. Jambus. mintene. Dactylus.
 brisno. scinon Spondei. quitest. Jambus. z sic qua
 terni pedes Jambo claudi videntur. Hoc p̄terea su
 pinum Quitum non frequens est.
Quidi lib. viij. Met. Quidi.
- Litum.** Pocola: que caua sunt flauentibus illita ceris.
Idem in Heroidibus.
- Litum.** Oblitus a Domine cede libellus erit.
Martialis Epigrām. lib. x. Marti.
- Litum.** Deqz coloratis nunquam lita mater Aetruscis.
Lucanus lib. viij. Luca.
- Litum.** Illita tela dolis. nec Martem cōminus vnquam.
Virgili. Georgicoz. iij. Virgi.
- Litum.** Ardentes auro: z paribus lita corpora guttis.
 Et in sacris litteris. Sacre.
- Sunt multa fuscis illita. Ubi Suntmul. Scisil.
 Spondei. tafu. lita. Jambisunt.
Virgili. iij. Aen. Virgi.
- Satum.** Hic Ammone satus rapta Saramātide Nympha.
Idem li. vj.
- Satum.** Constitit Anchisa satus: z vestigia pressit.
Idē lib. ix. Aen.
- Datum.** Sat fatis Aeneriqz datum est tetigere q̄ arua.
Statius libro. xj. Theb. Stati.

Luca.	Germanū: nempe ille fidē z stata foedera rupit. Lucanus. lib. x.	Statum
An. Ne.	His ascripsit aquis. quorum stata tempora flatus. Antonius tamen noster in eodem versu producit z corripit sic.	Statum
Luca.	Statum. siue Statum dat Sto cū Sisto. Sed illa Quid tamē Priscian9 de Supino Statū sentiat postea patebit: cū de dictiōe Staturus tractabimus.	Statum
Luca.	Hic situs est magn9. Placet hoc fortuna sepulchrū. Lucanus lib. viij.	Situm.
Martia	Hic situs est fuscus. licet hoc fortuna fateri. Martialis Epigrām. lib. vj.	Situm.
Virgi.	Heroes: medijsqz siti sunt sedibus omnes. Virgi. in opere qđ inscribit Culex.	Situm.
Quidi.	O brutus insanis esset adulter aquis. Quidius in epistolis Heroicis.	Rutum.
Stati.	Diruta sunt alijs. Ani mihi Pergama restant. Statius. lib. iij. Theb.	Rutum.
Virgi.	Alueus inde thozos riparū z proruta turbant. Virgili. lib. v. Aen.	Rutum.
	Aut Ida in magna radicibus eruta pinus. Sic preterea. libro. x. Priscianus inquit.	Rutum.

Excipitur Rutum vel Ruitū. quod. ſi.
corripit. vel quod ſi ſeruauit. Nam ſe-
cundum futuri participium. idest Rui-
turus debet ſupinum Ruitum eſſe. Lu-
canus in. iij. Ruituraqz ſemper ſtat mo-
les mirum. Secundum praeteritū ſi
debet Rutum dici penultima correpta.
Virgi. in. xj. Nec mihi cum Teucris vl-
lum poſt eruta bellum Pergama. z vi.

detur hoc per Syncopā. J. vocalis in
 praeterito prolatum Erutus pro Erui-
 tus. Ideoq; tempus pfectū simplex: qđ
 habuit. U. ante. J. seruasse.

Ad Martialis quoq; Epigrā. lib. pmo dixit.

Ruitum. Quę cineri vanus dat ruitura labor.

Statius. lib. vij. Theb.

Ruitum. Si geminos soles: ruituraq; suadeat astra.

Quidius lib. iij. Adeta.

Ruitum. Aut petis. Aut vr̄ges ruiturum Sisyphę saxum.

Neq; enim / qđ ego legerim / Ruitum aut Ruitur
 in verbo simplici Ruo comperitur.

Priscianus quoq; libro. xj. dicit apđ Antiquos
 Dirutus produxisse penultimā. quod non probat.

Virgi. lib. viij. xj. ij. z. x. Aen.

Citum. Haud procul inde citae metū in diuersa quadrigę.

Citum. Ferte citi ferrum. Date tela. Scādite muros.

Ratum. Nos abiisse rati: z vento petisse Adycenas.

Ratum. Adente dares. atq; hęc Turno rata vita maneret.

Quidius in Jbun.

Ratum. Nulla mora est i me. Peragā rata vota sacerdos.

Epina veniētia a praeteritis ver-
 s boz. ui. mutata in tum. producūt
 penultimā. Ut Amam Amatū.

Quaesiui Quaesitū. Auduii Auditiū.

Statius lib. primo Theb.

Amatū. Deiphylen Tydei. Argiam Polynicis amati.

Virgili. li. vij. z primo Aen.

Quaesiui. Rex tibi coniugium z quaesitas sanguine dotes.

Auditiū. Nulla tuarum audita mihi. nec visa sororum.

Et multa alia vbiq; inuenies.

Ad Martia.

Stati.

Quidi.

Prisci.

Virgi.

Quidi.

Stati.

Virgi.

Raeterita geminãtia primas syl
 p labas habent semper primas syl
 labas breues: atq; etiam secun
 das: Nisi sequantur duae consonantes
 Laedo quoq; z Pedo penultimas pro
 ducunt.

Accipe regulę exempla. Lado Lecidi. Lano Lecia
 ni. Lango Tetigi. zc.

Virgi.

Virgi. iij. Geor. Tertio z. viij. Aen.

Inter cunctantes cecidit moribunda ministros.

Lecidi.

Bis patrię cecidere manus. quin protinus omnem.

Lecidi.

Hoc signum cecinit missuram diua creatrix.

Lecini.

Uatis fatidicę: cecinit quę prima futuros.

Lecini.

Quidi.

Quidius libro primo Fastor.

Sed tetigi verbis vltima verba meis.

Tetigi.

Virgi.

Virgili. iij. lib. Aen.

Postquam altos tetigit fluctus z ad equora venit.

Tetigi.

Et sic Tundo Tutudi. Wello Wepuli. Wario
 Weperi. Wango siue Waciscoz Wepigi. Wun
 go Wdupugi. Disco Didici. Wercello Werculi.
 Tollo Tetulli.

Cũ sequuntur autem duę consonantes: prima ma
 nente breui secunda producit positione. At Fallo Fe
 felli. Wendeo siue Wendo Wependi. Tendo Te
 tendi. Curro Cucurri. Adordeo Adomordi. Tõdeo
 Totondi. Spondeo Spopondi. Wosco Woposci.
 Warco Weperci.

Virgi.

Virgili. lib. ij. vij. v. z. xj. Aen.

Defuit: z comites natumq; virumq; fefellit.

Fefelli.

Examen subitum ramo frondente pependit.

Wepē d.

Alta petens pariterq; oculos telumq; tetendit.

Tetendi.

Aix ea legati: Variusq; per ora cucurrit.

Cucurrit.

Domoz. Procubuit moriens: z humū semel ore momordit.
Et sic de ceteris.

Quidius libro. ij. z. viij. Adeta.

Quidi.

Cecidi. Cum subit illa nemus: quod nulla ceciderat etas.

Cecidi. Silva frequens trabibus: quam nulla ceciderat etas.

Lucanus libro. iij.

Luca.

Cecidi. Terga fuga donec vetuerunt castra cecidit.

Adartialis Epigrammaton. lib. vj.

Adartia.

Cecidi. Sepe ego lasciuum mortem moribunda cecidi.

Cecidi. Que Phryx z libys altius cecidit.

Cidit pes vltim9 Troche9 ē: qa ē carmē phaleuticū.

Horati. lib. pmo Sermonū Satyra. viij.

Horati.

Depedi. Nam displosa sonat quantum veslica pepedi.

Adartialis Epigrammaton. lib. xij.

Adartia.

Depedi. Ethon in Capitolio pepedit.

Depedit enim vltimus pes huius carminis Trocheus est: cum sit etiam Phaleuticum.

Ictio deriuata z cōposita aequa
d lia retinet tēpora suis pūnitūis
z simplicibus: etiam si vocalis in
vocalem mutetur: dum modo eadem
confanans maneat. Quod patitur ex-
ceptionem. Ut a Lego Loga zc.

Regula hęc significat tantam esse vocalem in dicti-
one deriuata z composita: quanta est in dictione pūni-
tiua z simplici. Ut Roma habet primam syllabā lon-
gam. Romanus quoq; per deriuationem eandem
producit. Et sic Dono. as. z Donum zc. (Veniat ta-
men verbum a nomine. quod nonnulli Grammatici
curant. inter quos z Priscianus libro nono z libro de
duodecim Carminibus. An nomen a Verbo. Ut
Sedeo z Sedes. Opaco. as. Opacus. a. um. Arz

ma.oz. Armo.as. Aes Aeris Subaero.as. Aurum
Auri Auro.as. Signum Signi Signo.as.

Item cum due ponuntur dictiones Primitiua sci-
licet z Deriuatiua: Utra ab altera veniat. quod plerū-
q3 non facile est cognitu: impresentiarum pretermitti-
mus. Amo preterea verbum primam syllabam ha-
bet breuem. Quare. z illud sequuntur Amabā. Ama-
ui. Amaueram. Amabo. z cetera tempora z voces. vt
Amor. Amans. Amaturus. Amandi. do. dū. Ama-
tum. tu. Amatus. a. um. Amandus. Amator. Ama-
bilis. Et sic multa alia normam primitiuorum sequun-
tur. Ut Caneo. Canus. Egeo. Egenus. Rubeo.
Rubor. Doleo. Dolor. Quidus Qua. Hymē. Hy-
menaeus. Limus Limosus. Lacus Lacuar. Lupa
Lupanar. Similiter Citum. tu. Cito. as. Volutum.
tu. Voluto. as. Adotum. tu. Adoto. as. Argutum.
tu. Arguto. as. Adiutum. tu. Adiuto. as. Tutū. tu.
Tutor. aris. Pollicitum. tu. Pollicitor. aris.

Duco preterea dictio simplex habet primā lōgam.
z sic Deduco. Diduco. Reduco. Subduco ab eo cō-
posita illud. U. producant. Quā legem seruabis in syl-
laba breui. Ut Amo. Deamo. Lego. Perlego. Te-
ro Contero. Et sic plurima alia inherent regule sim-
plicium. Ut Dico Edico. Predico. Sico Cōsido
Facio Tepefacio. Calefacio. Dico. as. Indico. De-
dico. Abdico. as. Lego. as. Relego. Delego. as.
Feci. Perfeci. Legi. Delegi. Triui. Contrui. De-
di. Circundedi. Desundedi. Venundedi. Depu-
li Impuli. Compuli. Tutudi Contudi. Pertudi.
Cecidi Concidi. Incidi. Procidi. Datū Circun-
datum. Desundatum. Venundatū. Itū Reditū.
Obitū. Preteritū. Abitū. Citū Excitū. Incitum.
Sino Sitū. Desino Desitū. Pono Posui Po-
situm. Compono. Impono. Repono. Sui. Situm.

Fore Affore. Profore. Defore. Et sic Abfore. Cōfore. Diffore: q̄ raro i usu sūt. Dux Ducis Redux Reducis. Remex Remigis Semiremex Semiremigis. Rex Regis Interrex Interregis. z alia innūerabilia.

Adutata p̄terea vocalis nō mutat quātitatē manēte eadē cōsonāte. Ut Facio habet. A. ante. C. breuē. Perficio s̄tr ab eo cōpositū: Ubi mutat. A. i. J. breuiat illō. Et sic Facio Deicio. Cōicio. Reicio Obicio Projicio. Cano Cōcino. Accino. Precino. Taceo Cōticeo. Subticeo. Reticeo. Cado Cōcido. Procido. Recido. Decido. Occido. Datū Reddū. Cōditū. Abscōditū. Satū Cōsitū. Insitū. Itē Sedo P̄sido. Obsideo. Dedi Abdidi. Cōdidi. Abdidi. Subdidi. Steti Cōstiti. Restiti. P̄stiti. Ubi mutat. E. i. J. Quatio Percutio. Cōcutio. Discutio. A. in. U. Lego Luguriū. E. i. U. Itē lēdo. Aequus. Caedo habēt primā syllabā Diphthōgo lōgam. Collido. Allido. Illido. Iniquus. Occido ab eis cōposita mutāt Ae. Diphthōgon in. J. z pducūt eadē. Et sic Audio Obedio. Ubi Au. Diphthōgus in. E. Achilles. Alyres p̄ Achille9 Alyreus. Ubi s̄liter Ev. i. E. lōgā trāsire dicūt. Claudio Recludo. z Fraudo Defrudo minus vsitatum. in. U. Plaudo Cōplodo. Explodo. z more antiquo / vt ait P̄iscianus / Lautus Lotus. Plaustrū P̄lostrū. Lautes Cotes in. O. mutat. z infinita alia.

Si aut̄ mutet̄ cōsonās: variat̄ quoq; vocal̄ q̄ntitas. Ut Pono habet p̄mā lōgā. Posui vō z Positum habēt eandē breuē.

Virgilius. Virgi.

Pono. His ego nec moetas rerum nec tempora pono.

Posui. Puppibus z leti nautę imposuere coronas.

Positū. Asperatum positis mitescent secula bellis.

Itē Adoueo habet. O. ante. U. consonantē breuiem. Adobilis autem z Adobilitas eandem acuunt.

Persi.

Persius Satyra prima.

Men moueat quisquã: cantet si naufragus assem:
Mobile colluerit patranti fractus ocello.

Adoueo
Adobile

Virgi.

Virgi. iij. Aen.

Mobilitate viget: viresq; acquirit eundo.
Que z multis exemplis alijs probare potes.

Adobili

Notũ tñ a Mosco. Vel Snotũ / vt nõnllis placet /
a Snosco priorẽ habet longã. z sic Ignoty. Sz Mo
to. as. qđ a Notũ credit descẽdere: D. breuiat. Qđ z

Virgi.

Piscianus libro. viij. tetigit. Virgilius.

In sicco ludunt Fulicę: notasq; paludes.

Notum.

Nota tibi: z nostro dolouisti sepe dolore.

Notum.

Parta meę Veneri sunt munera: namq; notant.

Noto: as

In cassum furit. Ergo animos eumq; notabis.

Noto. as

Cognitũ preterea z Agnitũ cõposita a Notũ: que
mutant. D. in. J. nõ mutata cõsonãte breuiãt illd. J.

Virgi.

Virgilius.

Tempore iam ex illo casus mibi cognitus vrbis.

Cognitũ

Ardebant. Sed res animos incognita turbat.

Cognitũ

Iuue.

Iuuenal. Satyra prima.

Agnitus accipies. iubet a preconẽ vocari.

Agnitũ.

Stati.

Statius. lib. v. Theb.

Teritur. vna vagis Lemnos non agnita nautis.

Agnitũ.

Verba quoq; freqntatiua a vbis pme cõiugationis
deducta / formataq; ab vltio supino. A. penultia longa
mutata i. J. retinẽt illd. J. breue nõ mutata cõsonãte.
Ut Volatu Volito. as. Rogatu Rogito. as. Clama
tu Clamito. as. Impatu Impito. as. Appellatu Ap
pellito. as. Pulsatu Pulsito. as. Saltatu Saltito.
as. Vocatu Vocito. as. Coenatu Coenito. as. Adia
natu Adinito. aris.

Virgi.

Virgi. pmo Geor. z. r. Aen.

Sepe leuem paleam z frondes volitare caducas.

Volito.

Adorte obita: quales fama est volitare figuras.

Volito.

e. iij.

Idem lib. primo. Aen.

Rogito. Adulta super **R**oziamo rogitas. sup **H**ectore multa.

Adartialis lib. primo Epigrā.

Adarti.

Clamito. **M**oc si terqz quaterqz clamitaris.

Mozati. lib. Sermonū pmo 2. ij.

Mozati.

Imperito **O**lim qui magnis legionibus imperitarint.

Imperito **T**u mihi qui imperitas: Alijs seruus miser. Atqz.

Et ita de alijs.

Item **N**o. as. aui. Supinū **N**atū /sicubi est: priorem syllabam producere debet: cum dissyllabum sit. Frequentatiuum vero eius **N**ato. as. breuiat.

Adarti.

Adartialis Epigrā. lib. primo 2. iij.

Nato. **V**is puto cum libro **N**arce natate tuo.

Nato. **P**iscinam peto. non licet natate.

Virgi. lib. pmo 2. ij. Georgi.

Virgi.

Nato. **R**ura natant fossis: Atqz omnis nauita ponto.

Nato. **N**ec non 2 torrentem vndam leuis innatat alnus.

Superior preterea regula /vt dictum est /patitur exceptionē. **A**t **T**ego. **L**ateo. **R**ego. **S**edeo habent primas syllabas breues. Quoz deriuatiua **T**egula. **L**aterna. **R**egula. **S**edes producunt eandem.

Itē **D**ico. **L**uceo. **A**reo natura. **O**ffa vō positioe habēt pmas syllabas lōgas. **D**icax aut **L**ucerna. **A**rista. **O**ffella: que ab illis deriuant: easdē corripunt.

Virgi. iij. 2 primo Aen.

Virgi.

Tego. **C**onatus: ramis tegerem vt frondibus aras.

Lateo. **N**ec latuere doli fratrem **J**unonis 2 ire.

Quidius in **H**eroidibus.

Quidi.

Rego. **A**rmiferam **T**hracem qui regat alter erit.

Virgi. ij. Aen.

Virgi.

Sedeo. **E**t sedet hoc animo: peritureqz addere **T**roie.

Juuenalis **S**atyra. iij.

Juue.

Tegula. **A**ltimus ardebit quem tegula sola tuetur.

Adartialis in **D**istichis.

Adarti.

Stati.	Dux laterna vię clausis feroz aurea flammis. Stadius lib. vj. Theb.	Laterna;
Virgi.	Ut ruit: atqz equum summisit regulalimen. Virgi. in Adozeto.	Regula.
	Nec sumptus erat illud opus: Sed regula cure. Idem lib. iij. Georg.	Regula.
	Principio sedes apibus statioqz paranda. Idē lib. pmo. v. z. iij. Aen.	Sedes.
Juue.	Adaturate fugam. Regiqz hęc dicite vestro. Srenatis lucent in equis. quos omnis euntes. Arebant herbe. z victum seges egra negabat. Adelle soporatum z medicatis frugibus offam. Juuenalis Satyra. vj.	Dico. Luceo. Areo. Offa.
Horati.	Tot medicaminibus / coctęqz siliginis offas. Horat. i Arte Poetica. z li. Sermonū pmo.	Offa.
Juue.	Verum ita risores. ita commendare dicaces. Qui captat risus hominum famamqz dicacis. Juuenalis Satyra prima z Sexta.	Dicax. Dicax.
Virgi.	Hęc ego non credam venusina digna lucerna. Obscurisqz genis turpis fumoqz Lucerne. Virgi. in Bucolicis z Berg. pmo.	Lucerna Lacerna
Adarti.	Post aliquot mea regna videns mirabor aristas. Falcem maturis quisquam supponat aristis. Adartialis in Distichis.	Arista. Arista.
Juue.	Parua tibi in curua craticula sudet ofella. Juuenalis Satyra. xj.	Ofella.
	Tempore: z erigne frustis imbutus ofelle. Ambitum quoqz ab Ambio penultimam corripit/ sicut suum simplex Itum: cuius supra meminimus. z hoc Ambitus. Ambitus. Ambitui. nomen / probare re videtur.	Ofella.
Luca.	Lucanus libro primo.	
Stati.	Ipse sui populus: letbalisqz ambitus vrbi. Stati9 libro. pmo. vj. z. ix. Theb.	Ambitus

Ambitus. Ambitus impatiens z summo dulcius vno.

Ambitus. Gloria mista malis: Afflicteqz ambitus aule.

Ambitus. Ambitus orantesqz tibi seruire Napee.

Sed Ambitus. A. Am. penultimā producit. Ut apud Quidium libro primo z. xv. Adeta.

Quidi.

Amb. a. ũ Iussit: z Ambitae circundare brachia terre.

Amb. a. ũ Fluctibus Ambitae fuerant Antbisa Pharosqz.

Statum preterea corripere dicitur priorem. Statu-
turus vero illam producit.

Lucanus libro Secundo.

Luca.

Staturus Et statura redit. iam Phoebum. vrgere monebat.

Et vt ait Priscianus libro quarto / Statura tam No-
men quam Participium est.

Prisci.

Hac etiā productionem ex compositis colligimus.

Adartialis Epigrā. lib. x.

Adarti.

Staturus Constatura fuit Adegalensis purpura centum.

Stati. lib. vij. Theb.

Stati.

Staturus Que sic orsa prior Spes ne obstatura Delasgis.

Sic quoqz Priscianus inquit libro nono.

Prisci.

Steti vero Statum supinum penulti-
ma producta debet facere. Unde Luca-
nus libro. ij. Constatura fides superum
ferale per vibem. Est tamē in hoc quo-
qz notandū q nomina ab eo deriuata.
A. penultimā corripunt z antepenulti-
mā Ut Status. a. um. Stabilis. Luca-
nus. lib. x. Quoz Stata tēpora flatus.
Idem in. v. Quā non stabili tremulo.
sed culmine cuncta despiceret.

Idem Lucanus li. iij. Stabilis corripit.

Luca.

	Conferitur stabilis naualibus area bellis.	Stabilis
Horati.	Horatius similiter in seculari carmine. Quod semel dictum est stabilisq; rerum. Et est versus Saphicus.	Stabilis
Prisci.	Esu z Partu secundas syllabas habent longas sicut omnia in. A. desinentia Supina: quia. A. termi nalis longa est. At Amatu. Cursu. Quod Priscia- nus non longe a fine septimi libri confirmat dicens. Omnis enim in quacunq; parte termi natio in. A. desinens producit. At Flu ctu. Pantu. Lu. Siu.	
Juue.	Sed Esurio z Parturio illud. A. breuiant. Juuenalis Satyra tertia.	
Marti.	Breculus esuriens in celum iusseris ibit. Martialis Epigrama. li. ij.	Esurio.
	Novi hominum mores. esurit atq; sitit. Et semper miser hic esurit. ille vorat.	Esurio. Esurio.
Sacre. L	Et in sacris Litteris. Per quem nec ales esurit.	Esurio.
	Est enim carmen dimetrum Jambicum. z mensu- ratur sic. Perque. Spodeus. neca. lese. surit Jam- bi sunt.	
Horati.	Horatius in arte Poetica.	
Virgi.	Parturient montes. nascetur ridiculus mus. Virgili. in Bucol. z. ij. Georg.	Partu.
	Et nunc omnis ager. nunc omnis parturit arbos. Parturit almus ager: Zephyriq; tepentibus auris.	Partu. Partu.
	Hoc etiam te latere nolo non solum hec / que notavi mus: denotare a suis primitiis: Sed etiam permulta alia que regulas sequuntur speciales. At Humus z Hu- milis / atq; Humo. as. inde (vt nonnulli aiunt) dedu- cta habent priorem syllabam breuem. Humanus vero: quod non ab humo: Sed ab Homine aliqui dia	

cunt fieri: **Humor**. Unde **Humeo**. **Humecto** & **Hu-
midus** dici putantur: habent eandem longam.

Virgi. ij. z. iij. Georgicor.

Virgi.

Humus. Fundit humo facilem victu iustissima **Tellus**.

Humus. Tollere humo: victorq; virum volitare per ora.

Idem in Bucolicis

Humilis. Atq; humiles habitare casas & figere ceruos.

Humilis. Non omnis arbuta iuuant humilesq; **Adirice**.

Idem lib. primo z. x. Aen.

Humo. as Ipsa sed insomnis inhumati venit imago.

Humo. as Quisquis honos tumuli. quicquid solamē humādi est

Idem lib. v. z. iij. Aen.

Human9 Respicit humanos. da flammam euadere clasi.

Humor. Interea teneris tepefactus in ossibus humor.

In Bucolis tñ Humor corripit sic.

Humor. Dulce satis humor est. depulsis **Arbutus** hēdis.

Lucanus libro. v.

Luca.

Humeo. Humentes mirata genas: percussa q; ceco.

Virgi. li. iij. z. iij. Aen.

Virgi.

Humeo. Humentemq; auroa polo dimouerat vmbra.

Humeo. **Ad**e pater **Anchises** quotiens humentibus vmbra

Propertio vō lib. iij. **Elegia. xv.** breuiat sic.

Prop.

Humeo. Aut humet ignotę cumulus vallatus harenę.

Sed tunc **Antonius Volsus** cōmentator ab **Hu-
mo** declinari credit.

An. Vol.

Virgi. li. primo Aen. z. iij. Georgi.

Virgi.

Humecto **Ad**ulta gemens: largoq; humectat flumine vultum.

Humecto Qua niger humectat flauentia culta **Galleus**.

Idem primo. Georgi. z. ij. Aen.

Humidus **Humida** solstitia atq; hyemes optate serenas.

Humidus Temperet a lachrymis. z iam nox humida celo.

Uubo p̄terea: quod **Uubilis** sequit. nu. syllabam
producit. Sed **Uronuba** & **Uumba** breuiant.

Iuuenalis Satyra. Secunda.

Iuue.

	Tu nube atqz tace. Donant arcana Cylindros.	Nubo.
	Interea tormentum ingens nubentibus heret.	Nubo.
Virgi.	Virgili. li. vij. Aen.	
	Jam matura viro. iam plenis nubilis annis.	Nubilis.
Quidi.	Quidius. lib. xiiij.	
	Hec vbi nubilibus primum maturuit annis.	Nubilis.
Virgi.	Virgi. iiii. z. vij. Aen.	
	Deueniunt. Prima z tellus z Pronuba Juno.	Pronu.
	Et Bellona manet te Pronuba. nec face tantum.	Pronu.
Quidi.	Quidius. lib. nono meta.	
	Pronuba qd Juno. quid ad hec Dymonee venitis?	Pronu.
Virgi.	Virgili. i opusculo de signis celestibus.	
	Tum Leo terribilis veniens: Atqz Innuba virgo.	Innuba.
Stati.	Stati. lib. iiii. Theb.	
	In vulnus cecidere greges. Tunc Innuba Antho.	Innuba.
Quidi.	Quidius lib. x. z. xiiij. Meta.	
	Nec Tilię molles. nec Fagus z Innuba laurus.	Innuba.
	Innuba permaneo. Sed iam foelicioz etas.	Innuba.
	Est similiter animaduertendum /syllabas natura-	
	liter longas modo Poetarum auctoritate per Systo-	
	len. corripı. Adodo breues per Ectasim produci. de	
	quibus z alias diximus.	
Virgi.	Virgili. ij. Aen.	
	Obstupui. Steteruntqz come z vox faucibus hesit.	
Stati.	Stati. lib. x. Theb.	
	Cu genitor. Steteruntqz ambo z vox hesit vtriqz.	
	Ubi dictio Steterunt secundam syllabam breuiat:	
	que longa est cremento.	
Virgi.	Idem Virgili. lib. primo Aen.	
	Exercet Diana choros. quam mille secute.	
	Diana primam syllabam hic producit. que natu-	
	raliter breuis est. Quas figuras speciesqz Adeta-	
Alexan.	plasmı duas Alexander sic perstringit.	

Si lōgā breuiēs: debet tibi systola dici.
 Ectasis esse solet: si pducas breuiandā
 Qua etiam in re **Donatus** ita inquit.
Systole est correptio syllabae cōtra na-
 turā verbi facta. Ut **Aquosus Orion**
 pro **Orion** producte. **Ectasis** est exten-
 sio contra naturam verbi cōtraria **Sy-**
stole. Ut **Italiam** fato profugus. Cum
Italiam prima syllaba correpta dicere
 debeamus.

Dona.

Sciendū est tamē qd **Virgilius** libro primo z quarto **Virgi.**
Aen. **Orion** prima syllaba breui enunciauit sic.

Orion. Cum subito assurgens fluctu **Aymbosus Orion.**

Orion. Dum pelago desequit hyems z aquosus **Orion.**

In tertio tñ. z septio libro pma lōga ptulit.

Orion. Armatumqz auro circunspicit **Oriona.**

Orion. Sequus vbi **Orion** hybernis tunditur vndis.

Quibus exemplis apparet / z alijs permultis **Orion**
 primam syllabam habere indifferentem.

Quicquid p̄terea **Donatus** dicat: cui maxima
 fides vtpote **Grammaticę** facultatis grauissimo **Au-**
ctori z **Beatissimi Hieronymi** egregio p̄ceptoribā
 benda est: **Italia** semper apud **Virgilium** **Poetarū**
Latinorum eminentissimum primam producit sylla-
 bam sic.

Italia. Laudibus **Italię** certent non **Bactra** nec **Indi.**

Italiam fato profugus **Lauinaqz** venit littoza.

Italiam **Italiam** primus conclamat **Achates.**

Et in pluribus alijs locis.

Nec solum apud **Virgiliū**: **Aerū** z apud ceteros **Virgi.**

Poetas hoc frequenter reperies.

Luca.

Lucanus lib. primo.

Urbibus Italiae: lapsisque ingentia muris.

Quidi.

Quidi. li. xv. Adeta.

Italiam tenuit. praeterque Lacinia templa.

Adarti.

Adartialis Epigrā. lib. viij.

Protinus Italia concepit Arma Virumque.

Adhuc etiam modum proferunt Italides. et Italicus.

Virgi.

Virgilius lib. xj.

Italides: quas ipsa decus sibi dia Camilla.

Italides.

Adarti.

Adartial. Epigrā. lib. xj.

Italides possunt. Atthides esse suam.

Stati.

Stadius Siluarz libro primo.

Italidum. Tandem merito possessa marito.

Quidi.

Quidi. lib. xiiij. et xv. Adeta.

Littore in Italico Adessenia moenia contra.

Grata quis Italicis auctor posuisset in oris.

Italus vero modo pro ducit. modo corripit primam.

Quidi.

Quidi. lib. iij. Fastoz et in Heroidibz pro ducit sic.

Itala non tellus Graecia maior erat.

Italus.

Quaeque ubi sint nescis: Itala regna sequi.

Adarti.

Adartialis Epigrāma. lib. x.

Adutauere meas Itala regna comas.

Virgi.

Virgi. in Aen.

Et sepe Hesperiam. Sepe Itala regna vocare.

Complerint campos acies. quibus Itala tantum.

Idem in eodem opere corripit sic.

Non licuit fines Italos fataliaque arua.

Italus.

Ador Italus Adnestheus: gen9 a quo noie Ademi.

Nulli fas Italo tantam subiungere gentem.

Quidi.

Quidius. lib. xv. Adeta.

Esse loci: positeque Italis in finibus urbis.

Qui et ipsi Poetae plures quoque alias dictiones pro arbitrio et voluntatis placito enunciant. ut Aderac9. a. um.

(nam imperitorum Grammaticulorum iudicio nihil re-
linquere volo) non modo non molestum: sed perquam gra-
tum mihi erit. Non tamen dubito / si eorum / qui et profi-
tendo et discendo eidem rei litterarie dant operam: in-
genia optime nouisti: quin id / quod fecimus: non inui-
tus approbes. Qua etiam in re / quia plerisque in lo-
cis simplicium et primitiuorum exempla haud facile sese
nobis offerebant: composita et deriuata pro illis induxi-
mus nonnulorum exemplo Grammaticorum ducti: qui ple-
rumque id facere coacti sunt.

Explicitum est impressumque hoc utilissimum
opus Salmantice anno a natali Christiano
AD. ccccxciiij. Die Nonas Nouembris.

Quę tamen aperte notanda siue castiganda sese offerunt: ea subiungere decreuimus.

Charta. iij. (vt cũ ip̄a p̄poit̄) p̄ / vt cũ sibi ip̄a p̄poit̄.

Charta. vj. in quibusdā codicib9 (effecit̄) p̄o / efficit̄.

Charta. vij. (vacalē) p̄o / vocalē.

Charta. viij. (Plinius. li. xxx. titulo d̄ auibus) p̄o /

Plinius. li. xxxij. titulo d̄ auibus p̄ picturā deceptis.

Charta. xj. (D moioie / Leuton) p̄ / D moeoteleuto: que vna dictio est.

Charta. xij. (talía fa.) p̄o talía fatur.

Charta. xiiij. (z. A. añ dictionē Tenta) p̄o / z. A. in dictione Tenta.

Charta. xv. (pendere oenas) p̄o / pendere poenas.

Charta. xx. (vligatam) p̄o / vli. gatam.

Charta. xxij. (Lutebzę) p̄o / Latebzę.

Charta. xxiiij. (D tober) p̄ / D ctober. (charina) p̄o carina.

Charta. xxv. (Acheleius) p̄o / Acheloius.

Charta. xxvj. e regione lineę (Venit odoratos zc.)

Est (Elegia) p̄o / Elegeia.

Charta. xxvij. (D fella) p̄o / D fella.

Charta. xxviiij. (Lacerna) p̄o / Lucerna. (Quā non stabili) p̄o / Quā non e stabili.

Charta. xl. (Conubium) p̄o / Connubium.

Charta vltia ī quibusdam codicib9 (Salamaticę) p̄o / Salmanticę.

Dictiones etiā Syneresis. Diereſis. Sapphicus. a. ũ. Dactylus. quas aliquib9 in locis inuenies sic scriptas: in quocūq; ponant̄ casu / ita debent scribi Syneresis. Diereſis. Sapphicus. a. ũ. Dactylus.

Tu v̄o si qua p̄ter hęc / que notauimus: inueneris / aut que addi / elegātiusue dici debuerit / aut que aliā literā p̄o alia siue inuersam / siue nō suo loco positā rece

perint: ea corrige. z nobis ignosce.

Quod est preterea i titulo (Preceptoris sui) z paulo post (operi suo) an melius dicat (Preceptoris eius) z (operi eius) Priscianus z Laurētius: qui multis in rebus z in hac re dissoni sūt: z alij Grammatici differāt. Aut iudex inter eos litem dirimens /vtrum potius tenendum sit /proferat.

18585759

LIBRARY OF THE
UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C. 20240